

ซามูไรพเนจร

25

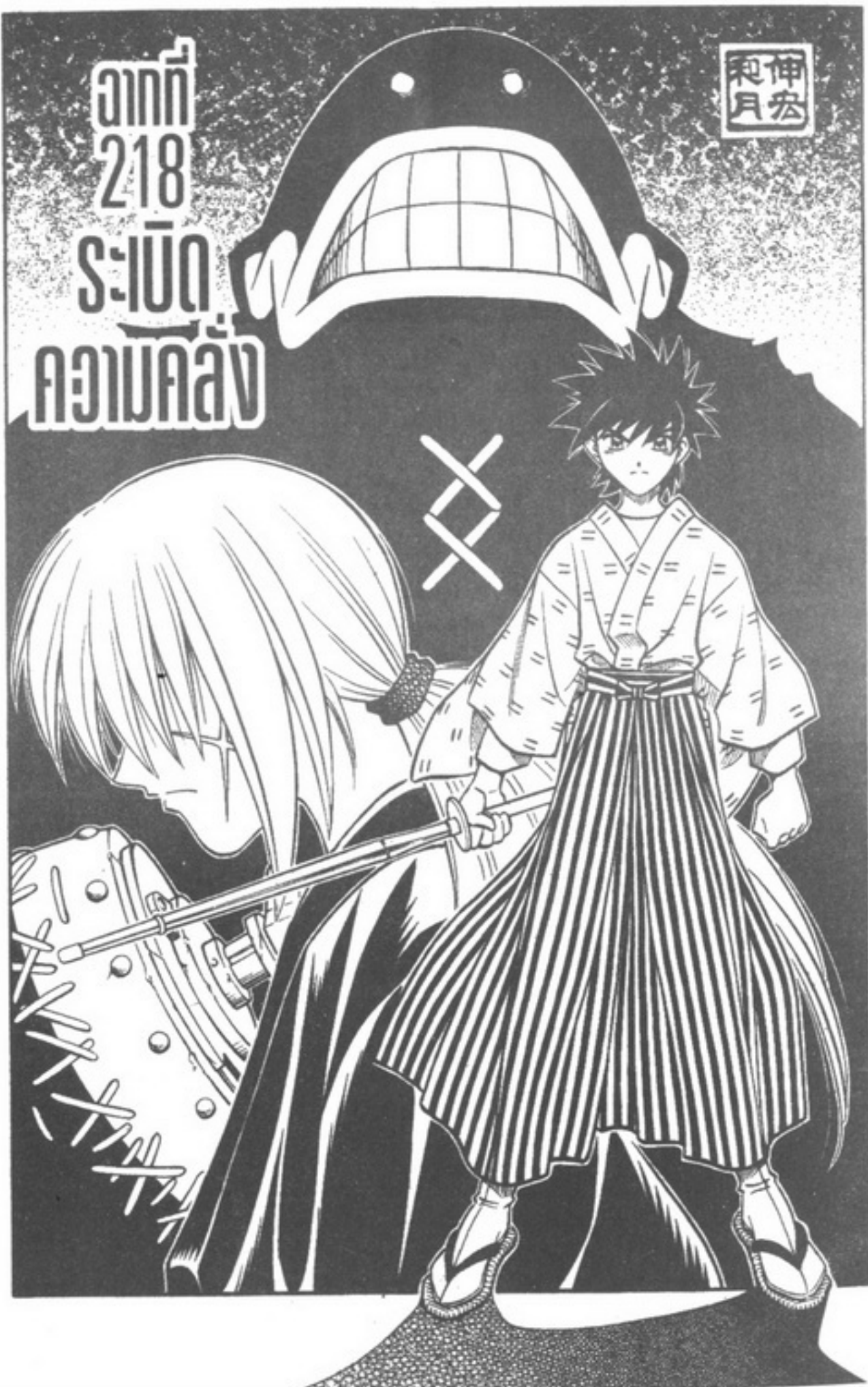
COPYRIGHT ©
ลิขสิทธิ์
ถูกต้อง

NOBUHIRO
WATSUKI

ปรับปรุงใหม่

神月 和

ตอนที่
218
ระเบิด
ความคลั่ง

ซามูไรพเนจร

สารบัญ

ตอนที่ 218	ระเบิดความคลั่ง	_____	7
ตอนที่ 219	มรดกผู้ทำจริงของยาฮิโตะ: บทที่ 1	__	25
ตอนที่ 220	มรดกผู้ทำจริงของยาฮิโตะ: บทที่ 2	__	43
ตอนที่ 221	มรดกผู้ทำจริงของยาฮิโตะ: บทที่ 3	__	61
ตอนที่ 222	มรดกผู้ทำจริงของยาฮิโตะ: บทที่ 4	__	79
ตอนที่ 223	วันฉนวนัวร์และสิ่งที่เป็นจริง	_	97
ตอนที่ 224	ความจริง	_____	115
ตอนที่ 225	สายลมวูบหนึ่งใบขณะนั้น	__	133
ตอนที่ 226	จากดาวสู่ดิน	_____	153
ตอนที่ 227	อีก 4 วัน อีก 1 คน	__	170

ไม่มี - เวลาว่าง เลย... ช่วงนี้ยุ่งตลอด

ทุกคนต้องรอดมาพบกันอีก ไม่ต้องห่วงพวกเรา ไม่มีใครตายหรอก

เรื่องที่ต้องทำเป็นอันดับแรก

เอาล่ะ

หลับสบายจัง... อืม

นอนมากไปแล้วยัยซีเซา

ตะวันโต้งแล้ว...

ช่างจีนเจ็งจังนะ

ขึ้นไปกับท่านอาโอซิดีกว่า

จริงจ๊ะ?

ไปสืบข่าวกันเลยมัย

โหหที่นอนรอท่านอาโอซิดีกว่านานไปนิต

ยังไม่กลับ

ไม่รู้

ท่านอาโอซิดะ

ไปตอนนี้ก็ได้ทำอะไรหรอก

พักซักวันก็แล้วกัน...

พลาดอีกแล้ว

โธ่

หมู่บ้าน คน ไร่ราก

ที่เหมินนะ พวกเจ้าต่างหาก
เห็นมัยละ ถึงกับตกตะลึงเลยมัย

น้ำหอมไซมัย เอามาทำไม ก็นึกไม่ได้
เฮ้... เหมิน

เจ้าชอบฉันรี
กลิ่นดอกบิวชิวทำให้คิดถึงอดีตที่สุด

ขอ น้ำหอม นั้น...
ขอ ขำ...

มีคนบอกว่า ดอกบิวชิว ทำให้จิตใจสงบ...
ลองดูละกัน อาจจะช่วยเจ้าได้...

อาทิตย์นี้ มีหีเต็ดให้ตะลึงเซียวละ
แหม ไม่ลืมหรอก

ของฝาก เลิกสนเรื่องนั้นเดะของฝากละ
รอดของมานาน ว้าว

ใช้เงินทั้งหมดซื้อมาเซียวนะ
นั่นนะสิ

อะไรนะ...

อดส่ำห์
เชื่อใจว่า
จะไม่มีใคร
ตาย...

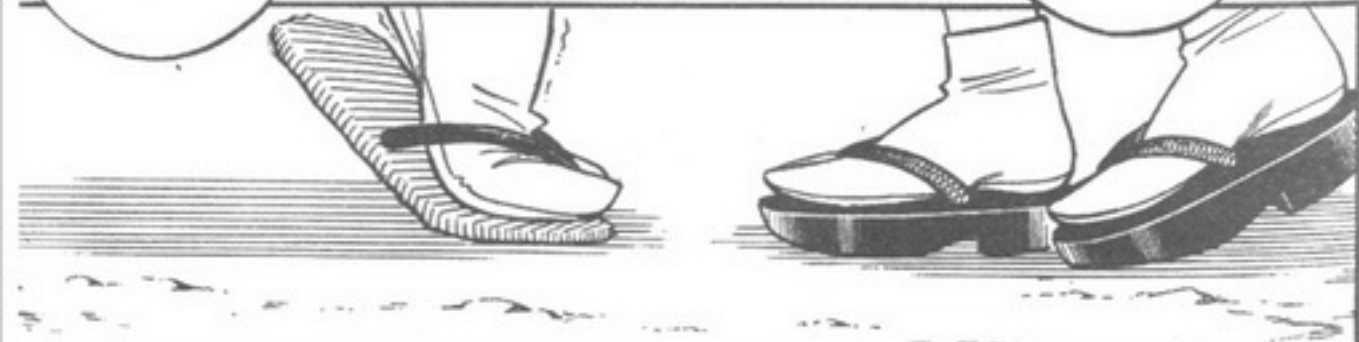
แล้วทำไม
ถึงเป็น
แบบนี้ได้

ทั้ง ๆ
ที่...
สัญญา
กันแล้ว

พอได้ยิน
ที่ข้าจะบอก
เจ้าต้องรำเริง
เหมือนเก่า

ไม่ต้องห่วง
ข้ารักษา
สัญญา
แน่....

ก็ในเมื่อ
มันเป็น
แบบนี้

เรื่องนี้
อย่าบอกใคร
จนกว่าจะช่วย
คุณคาโอรุ
ได้ก่อน...

เรื่องที่เรา
รู้ว่าเป็นเพียง
หุ่น... ถ้า
พวกมันไม่รู้
พวกเขา
จะทำงานง่ายกว่า

เกิด
เรื่องแบบนี้
ยังยืนหยัด
อยู่ได้...

ยาฮิโกะ
เข้มแข็ง
จัง

แผล
เป็นใจ
บ้าง
ออกมา
เดินแบบ
นี้...

เอ๋
ไม่เป็นไร
แล้วละ
ไม่อยาก
นั่งอยู่
เฉย ๆ

เรา
ไม่อยากเห็น
ชิบาเมะเป็น
แบบนี้...

ตัวจริง

จริงสิ
เจ้ารู้จัก
ตัวจริงของ
รองฟูจิตะ
รีเปล่า

พอได้ข่าวว่า
มีร่องรอยอยู่
ก็รีบไปที่เกิดเหตุ
แต่ช้าเลย...

อ้อ...
รองฟูจิตะ
ละ...

เพร
แต่ลูกน้อง
อย่างเรา
ไม่รู้อะไรกับ
เค้าหรอก

จริง
รี

ข่าวว่า
ฝีมือเยี่ยมลุดี
กับบัตโตไซ
เชียวล่ะ

ตัวจริง
เค้าเป็นสมาชิก
กลุ่มชินเซ็นที่
เหลือรอดมา

ไซ

บัตโต

ไซ

โต

บัต...

ทุกคน
ต้องได้พบกัน
อีกแน่...

ไม่
ต้อง
ห่วง...

สถานี
ตำรวจ

อ้อ
ทางกรม
สั่งมาเองนี่

สารวัตร
ออกไป
ข้างนอกรี

ห้องนี้ครับ
ท่านรอง
!!!

หนีไป
ห้องนั้น
แล้ว...

ห้องเก็บของกลาง

อาวุธ
ของมัน
ที่ยึดได้
ตอนจับมา

เดี๋ยว
...

ไม่...
ไม่ใช่
อาวุธ
ธรรมดา

ห้อง
นั้น
มัน...

บ๊ตโต
ไช!!

แนว!!

นักโทษ
แหกคุก

ไอ้
แขนเดี๋ยว
ที่โดนจับมา

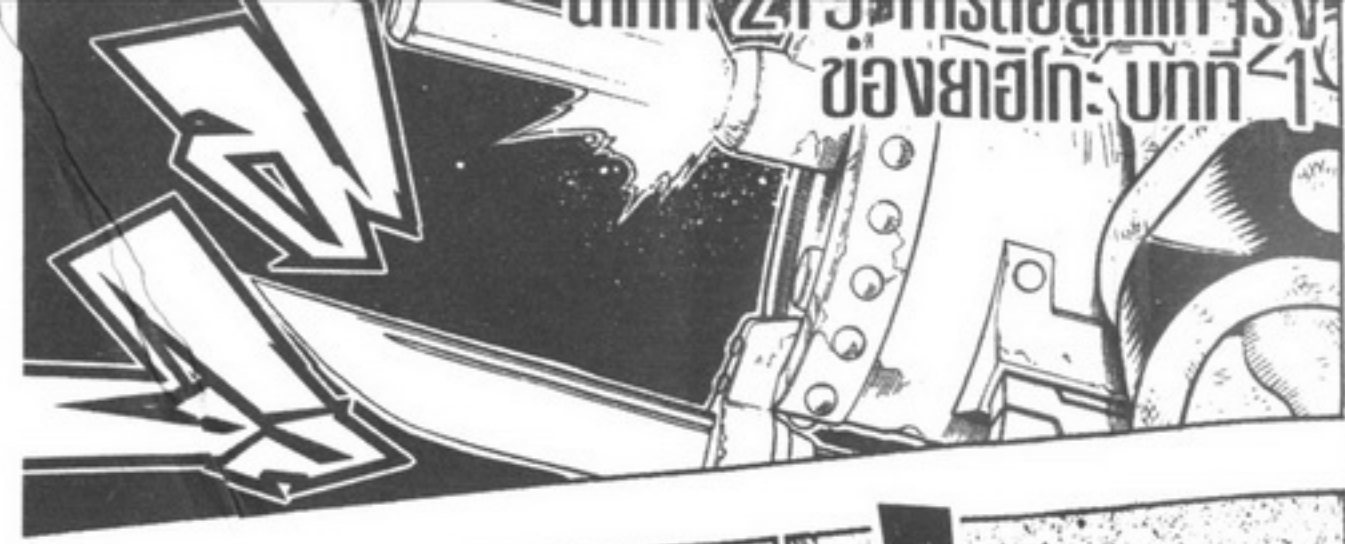
อะไร
นะ

เครื่องยิงระเบิด
แบบต่อเนื่อง

บัต
โตไซ!

บัต
โตไซ!

ซามูไรพเนจร

ฉากที่ 219 การต่อสู้ที่แท้จริง
ของฮาฮิโตะ บทที่ 1

和伸
月宏

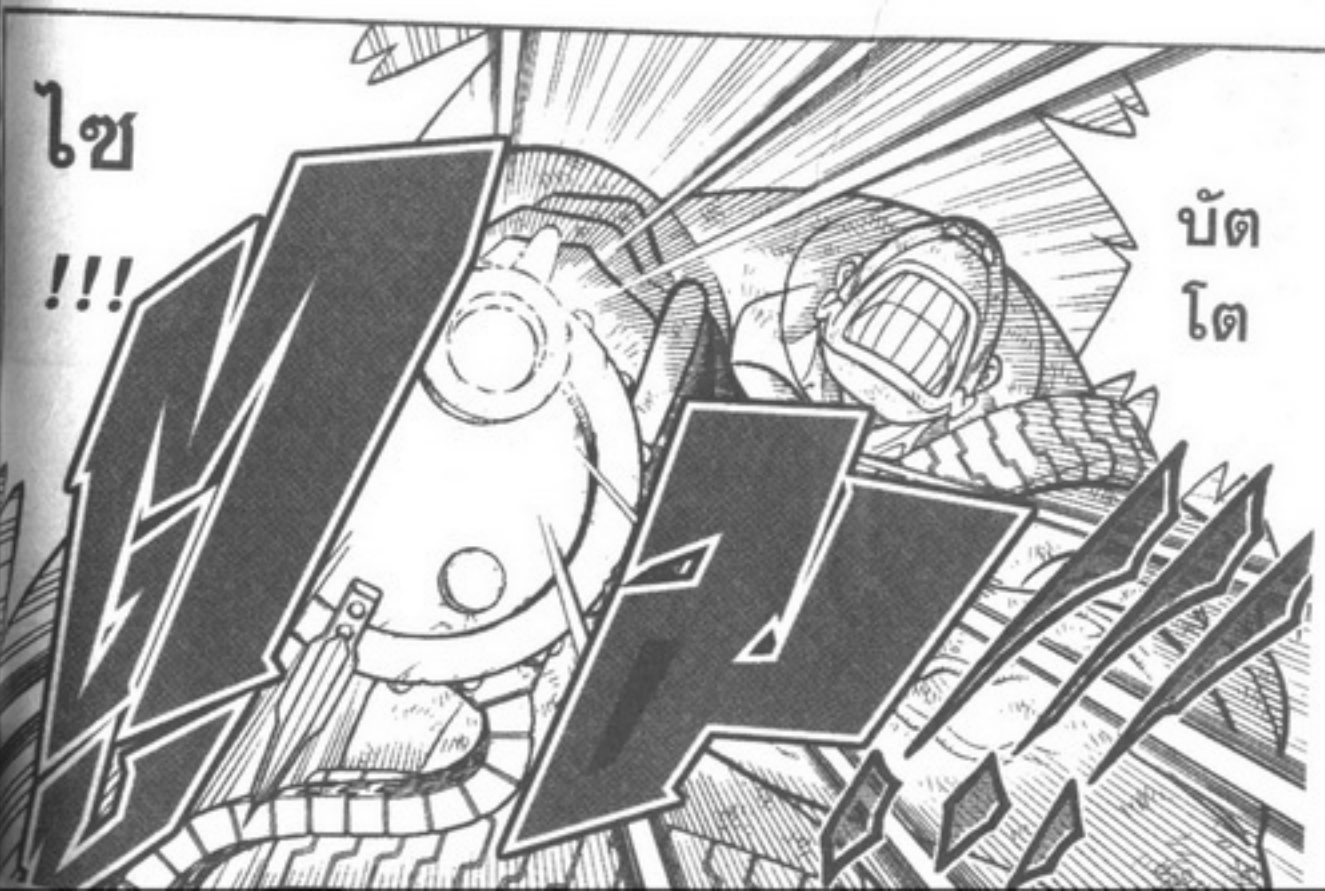

บัต
โตไซ!!

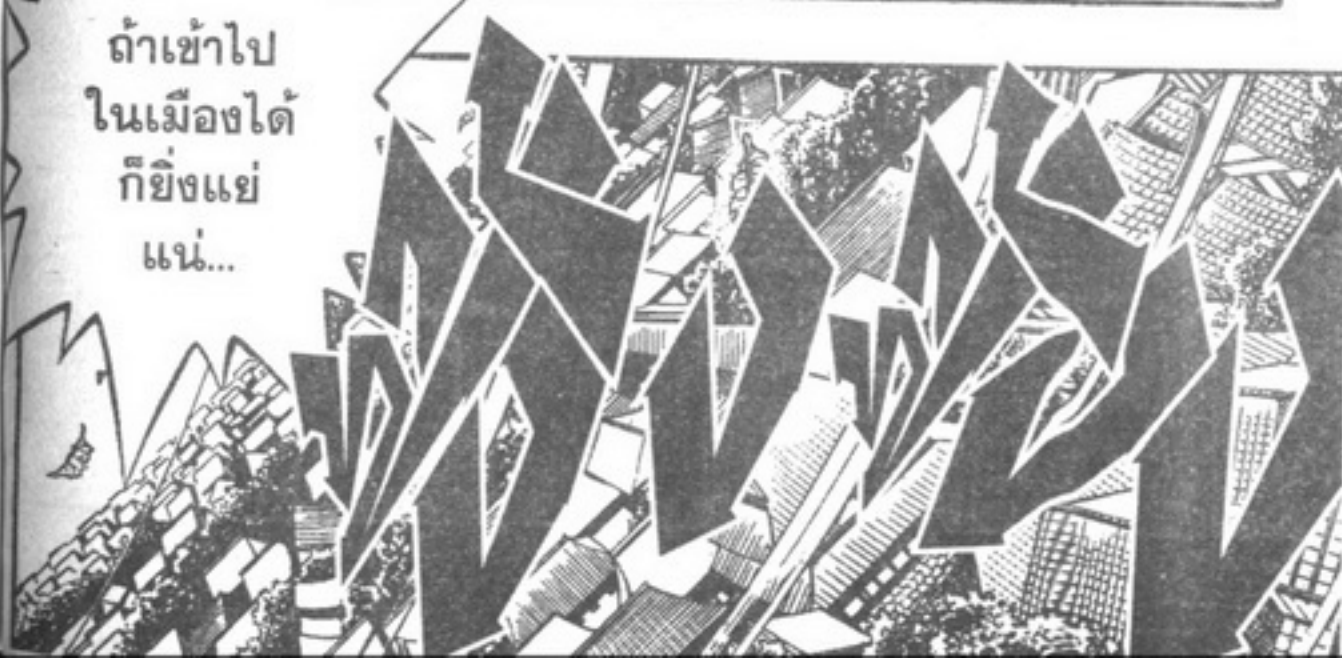
แต่
ยังช่วงชิง
กระทั่ง
ที่ตาย
ในฐานะ
นักรบด้วย

เจ้า
ไม่เพียง
ช่วงชิง
เกียรติภูมิ
ของนักรบ
และบุคคลมัย

ไซ
!!!

บัต
โต

ที่จริง

ออกไป
จากเมือง
เดี๋ยวนี้

หนี
เร็วเข้า
!!

อูบ

โต
ขึ้น
นิด
นึง

รู้สึกว
ยาอิโกะ
...

ก็รู้สึก
อย่างนั้นจริง ๆ

ขอโทษ
...

สม
น้ำหน้า

ที่พูด
หมายความว่า
ใจ...

เมื่อ
ก่อน...

เอ่อ
จริง
สิ

ฟังแล้ว
ทำใจ
ให้สบาย
ล่ะ...

เอา
เถอะ

จะ
เล่าให้ฟัง
เป็นกรณี
พิเศษ

แหม
...

ไม่
อยาก
บอก

นักโทษ
แหกคุกกำลัง
มุ่งมาทางนี้

ว่า
ตัวเล็ก
ก็โกรธ
ว่าตัวโต
ก็โกรธ

ว่า
ไฉน!
ขอโทษนะ
นายตัวเล็ก
ก็เลยมอง
ไม่เห็น...

เกิดอะไร
ขึ้น...
ไม่มีเวลา
อธิบาย
แล้ว...
เร็ว
เข้า!
อะไร
นะ?

สันติบาล
พยายาม
สกัดแล้ว
แต่ไม่ได้ผล

แขนขวา
ที่ตัวน
ติดอาวุธ
มีแรง
เหมือน
อสุรกาย

เร็ว!
เฮ
ไม่ได้ยิน
อะไร

เร็ว!
นี่...
เกิด
อะไร
ขึ้น

ยา...
นี่...

ไซโต
ไซโตอยู่ไหน
ปล่อยไว้...

เจ้า
นั่นนะ
เอง...

อ้อ
รอก
พุงจ๊ะ
คน
ผมตั้งๆ
ตาดูๆ

ถามว่า
เกิดอะไร
ขึ้น...
!?

ให้
สันติบาล
1 ใน 3
ไปรวมกัน
ที่ทางเข้า
เมือง!

ต้อง
หยุด
เจ้ามัน
!!!

ทั้งเมือง
อาจ
กลายเป็น
ทะเลเพลิง
ไปซะก่อน
!!!

แต่..กว่า
กำลังเสริม
จะมาก็กิน
เวลาเป็น
ชั่วโมง
กว่าจะถึง
เวลานั้น

สาววัด
ก็ออกไปด้วยกัน
รองสารวัตรก็ป่วย
ตอนนี้ไม่มีใคร
แล้ว...

ท่านรอง
ไม่อยู่...
ออกพื้นที่
แต่เช้า

ตอนนี้ตำรวจ
ที่เหลือแยกเป็น
2 ทางทางหนึ่งไป
แจ้งสถานีอื่น ๆ
อีกทางก็มาเตือน
ชาวเมืองนี้แหละ

อย่าชักช้า
ซินอิจิ...

เอ้

เห็นมัย
แตกตื่น
กันใหญ่

เพิ่ง
มาใหม่
ละสิ

ชื่อ!

ชื่อ
อะไร?

เอา
ละ

ซินอิจิ
โคซาบุโร่

เอ้

ยาฮิโกะ
!!!

ถึงเหลือ
คนเดียว
ก็ต้องสู้...

แต่
เพราะว่า
ไม่มีใคร
นั่นแหละ

ไซ!
!

จะจับดาบเพื่อช่วย
ผู้ที่ลำบากทุกชน
ที่อยู่เบื้องหน้า

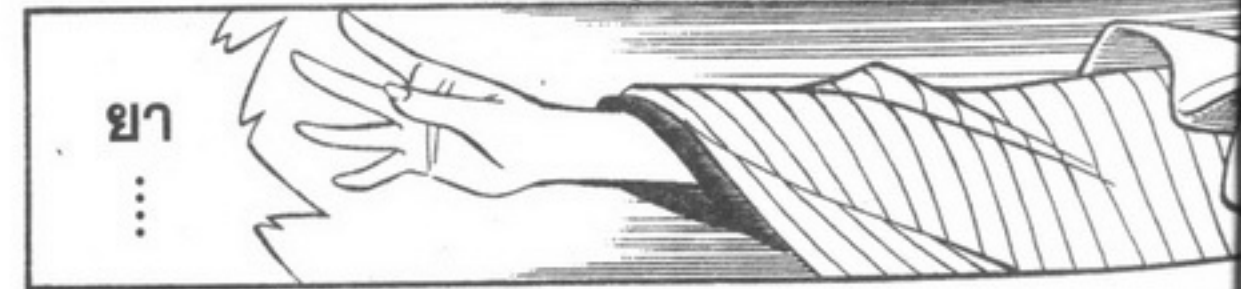
ขอโทษนะ
ซัดตสินใจ
ไว้ก่อนหน้านี
แล้วว่า..

ไม่ต้อง
ร้องไห้
รอลอย่าง
สบายใจ
เดอะ...

ทุกคน
ต้องรอด
กลับมา
พบกัน

เพิ่ง
บอกไป
เมื่อกี๋เอง
นี่นา...

ยา
...

คุณ
ซาโนสุเกะ
คุณเคนชิน
...

คุณ
ไซโต
คุณชิโน
โมจิ...

ถ้าเมื่อ
เกิดอะไรขึ้น
ใครจะช่วย
...

ไม่มี
ใคร
เลย

ก็
...

อะไร
...

แม้แต่
สันติบาล
ฝ่ายปราบปราม
ยังสู้ไม่ได้

คิดจะ
ทำอะไรนะ
ไม่มีประโยชน์
หรอก

แล้ว
พวกเรา
จะ...

ไม่
เปล่า
ประโยชน์
หรอก

ที่สถานีแคบ
ทำให้เข้าไป
โจมตีได้แค่
2 หรือ 3 คน

แต่ที่นี้
กว้างกว่า
ตีชนาบ
เข้าไปจาก
ทุกด้านก็
เสร็จเรา

ด้าน
ซ้ายภูมิ
เราได้
เปรียบ

หยุด
ปีศาจนั้น
ให้ได้
!!

ยาฮิโกะ
!!!

ยา
ฮิโกะ
!!!

จะ
ไม่ยอมให้
มีคนตาย

ต่อหน้า
เด็ดขาด
!!!

บัตโต
ไช!

ที่
คำพูด
นั้นถูก

แต่

ไม่รู้
สิ...

เจ้า
เด็กนี่
เป็นใคร?

เอา
ล่ะ

สู้เพื่อ
ประชาชน
ถึงตายก็
ไม่เสียชีวิต

เฮ้

ลุย!

ถึงเป็นคนใหม่
แต่ก็เป็น
สันติบาล

แต่
ว่า

มา
แล้ว!

คิด
ถูก
แล้ว!

วาง
กล่าม
ซะจริง

ฉากที่
220
การต่อสู้
ที่แท้จริง
ของยาฮิโกะ
บทที่
2

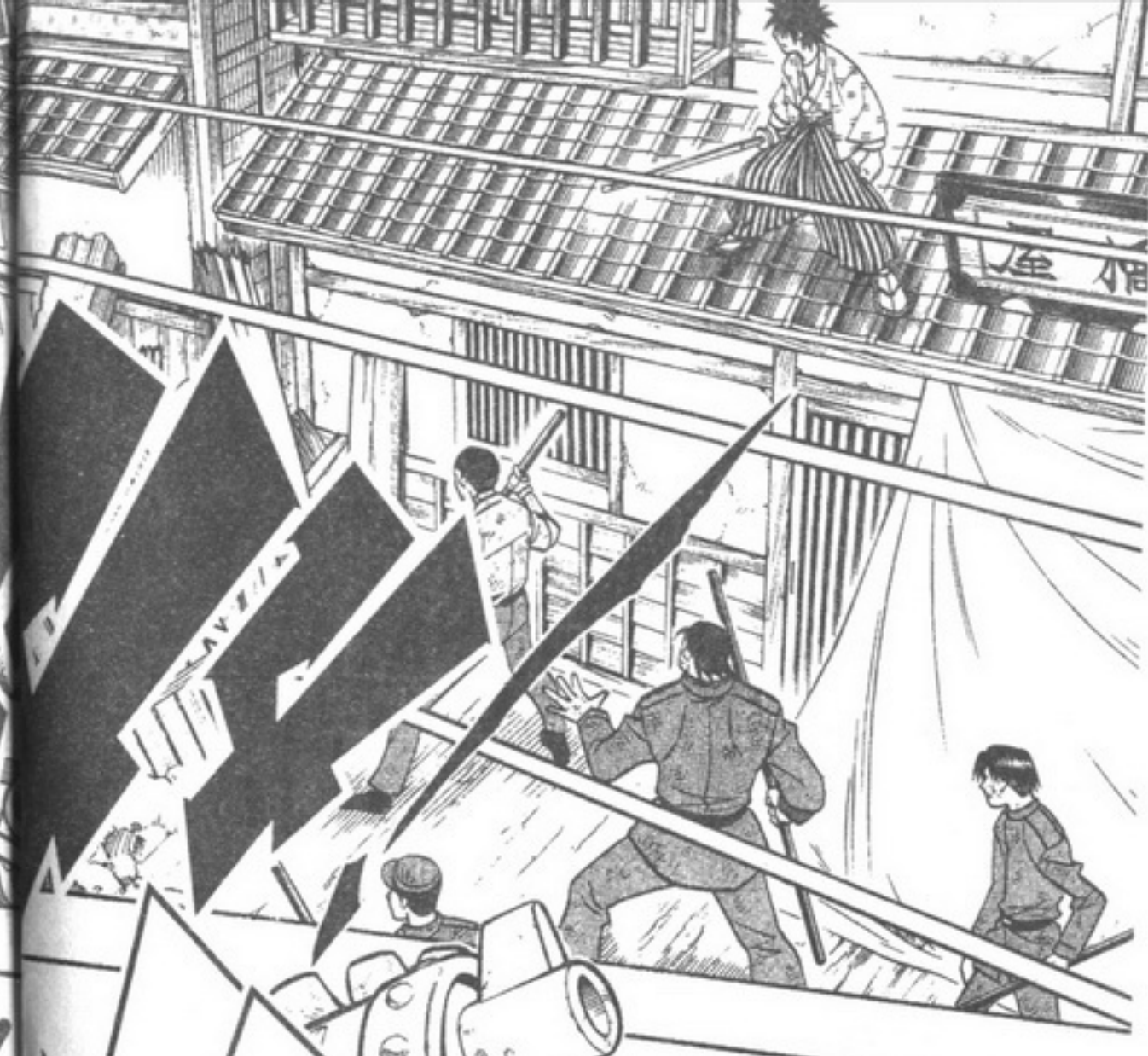
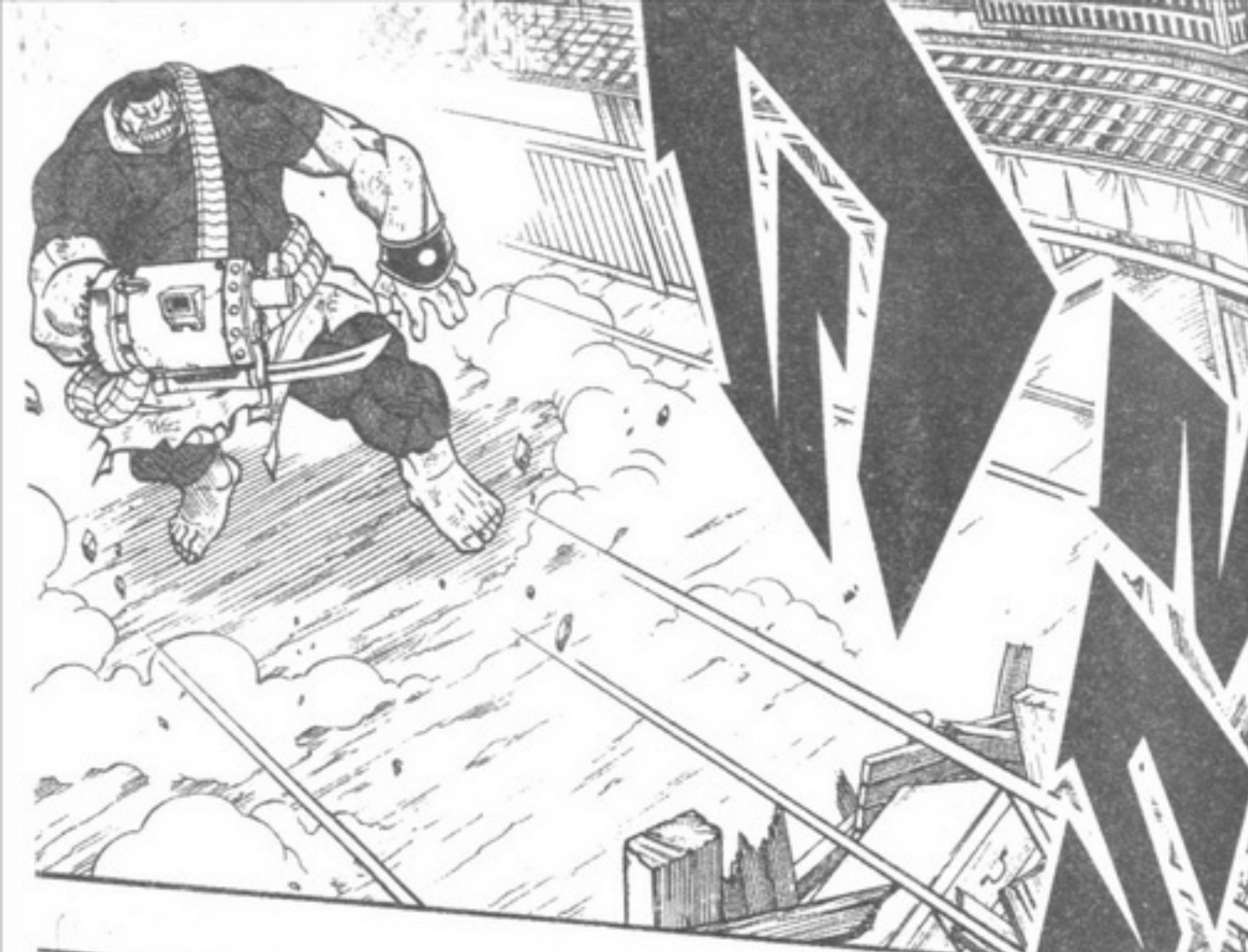
万葉集

三条燕

伸宏
和月

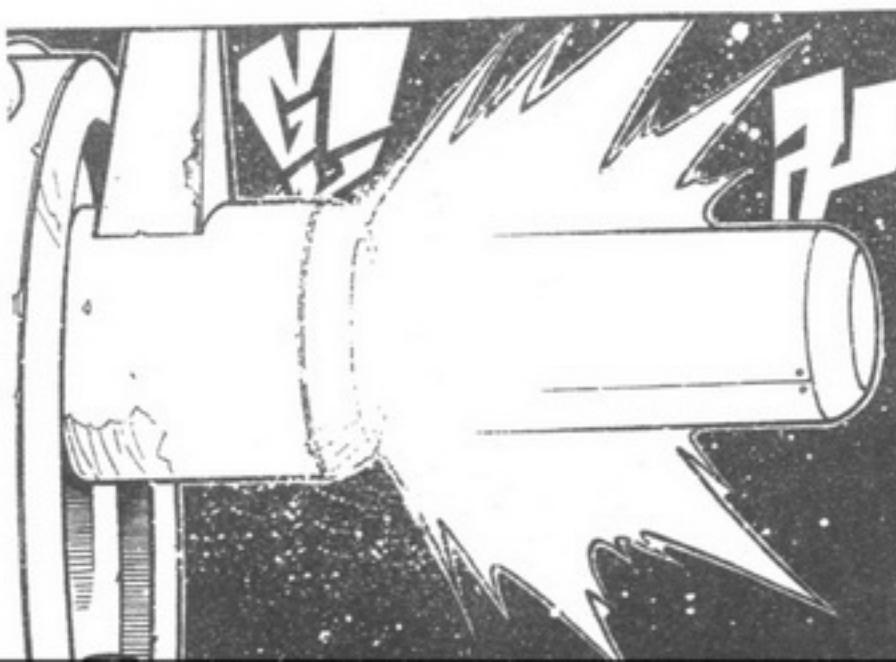
チャンピオン

รู้สึกจะ
เรียกว่า
แกรนิต
ลอนเซอร์

เอ่อ !

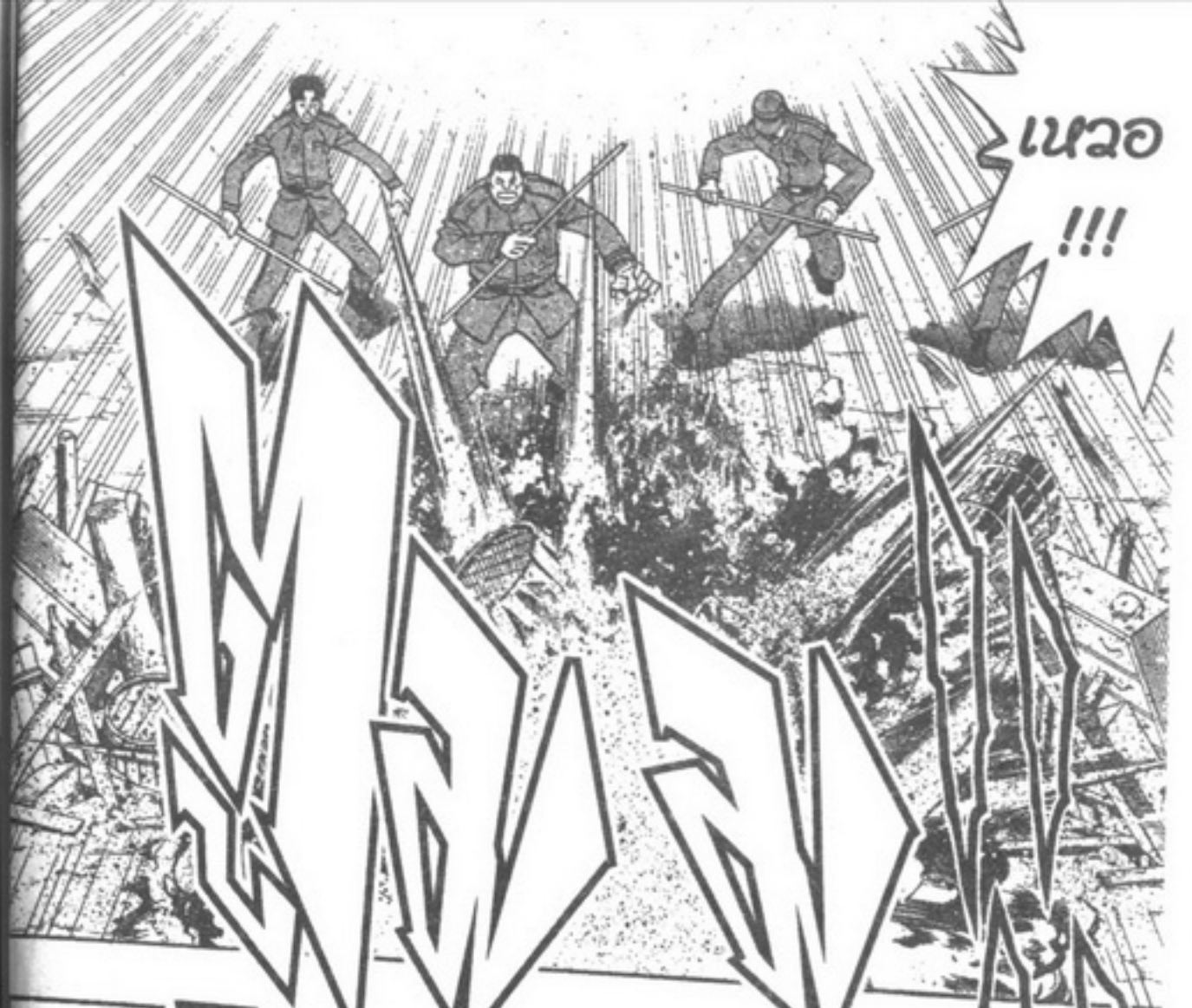

นั่นไม่ใช่
ปืนใหญ่
นี่....

ชินอิจิ
นั่น
มัน...

บ๊ต
โตไซ
!!!

ว้าก
!!!

ไอ้
!!!

บ้านขึ้น
เกินไป

ไม่
ไหว

แหวอ...
จะบุกเข้าไป
จริง ๆ เหรอ?

ไซ!!

บัต
โต..

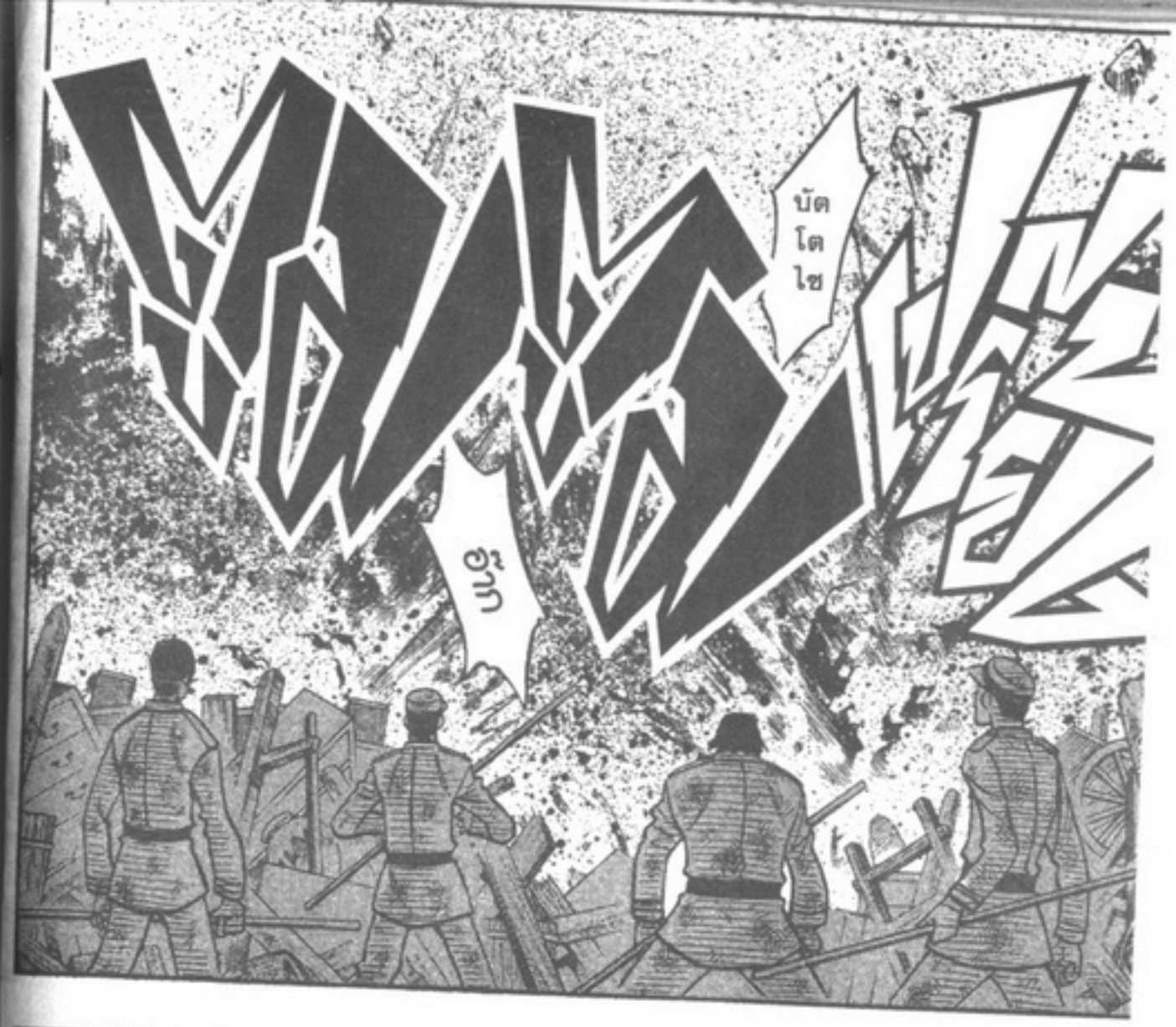
กัทนี่
จากกระสุน
ที่ยิงต่อเนื่อง
ไม่ได้หรอก
!!!

ถ้า
หาทาง
โจมตี
ไม่ได้

บอกแล้วไงว่า
ไม่ไหว...

แน่แล้ว
เสร็จแน่...

ชินอิจิ
!!

บัต
โต
ไซ

ปัง

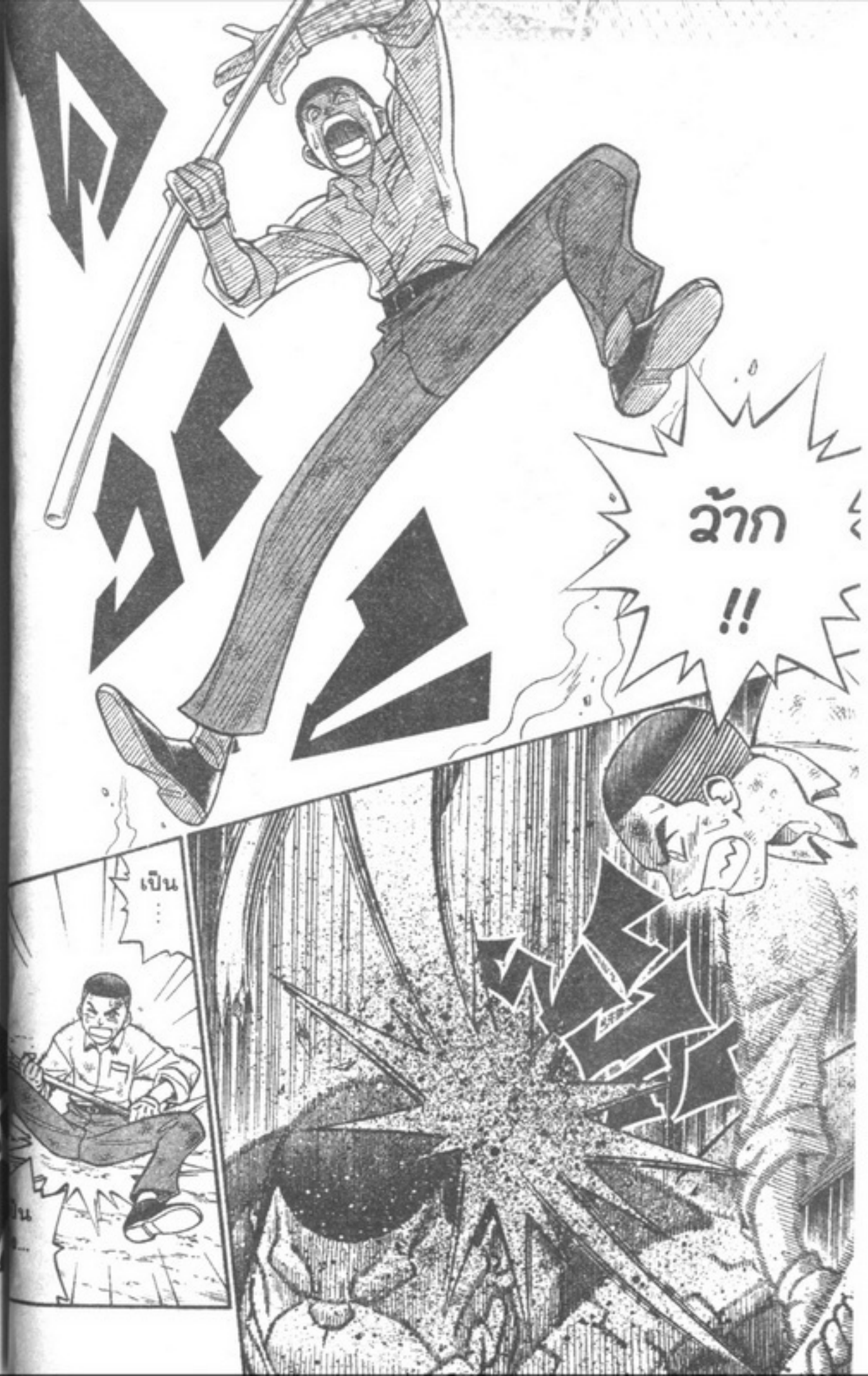
หลบ
ได้อย่าง
ปฏิภริยา หวดหวัด
ว่องไวอะไร ทุกครั้ง
เช่นนี้...

ไซ

แต่
ว่า

ไม่เท่า
แต่ก็
ความตั้งใจ
ไม่เลว...

ปัง

พวกเรา
คุมหลัง
ไว้...!

อ๊ะ
ด้านหน้า
น่ากลัว...

สมควร
อยู่

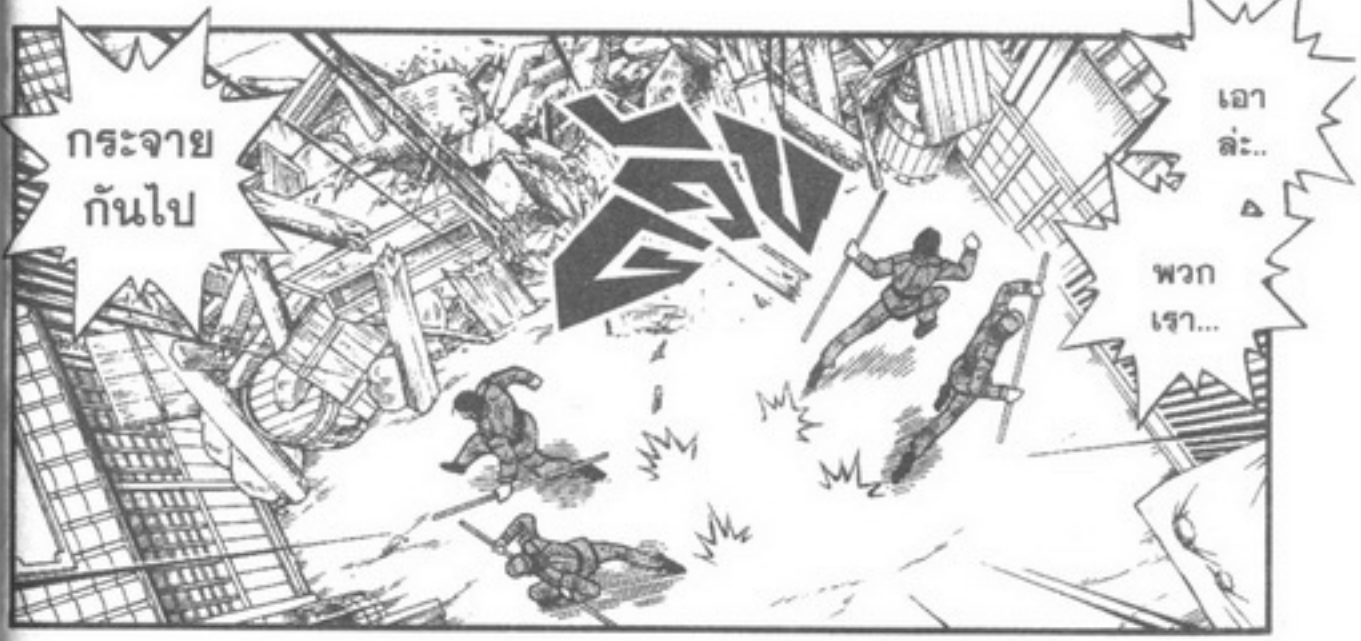
แต่...

ลุย!!!

เอา
ล่ะ...

ฮัม

กระจาย
กันไป

เอา
ล่ะ...

พวก
เรา...

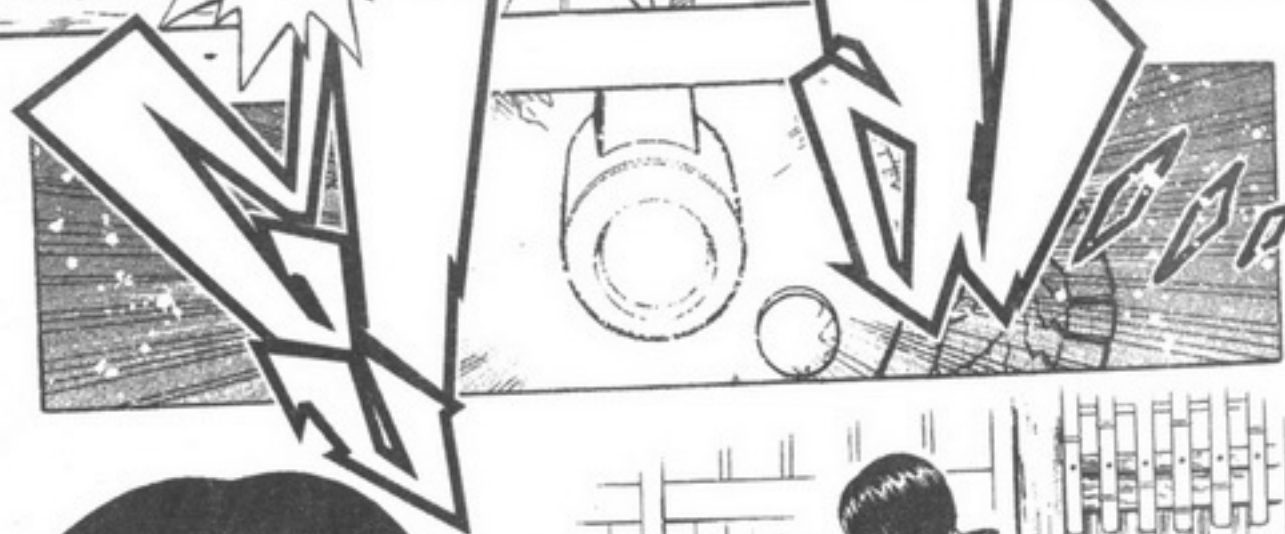
ดำเข้าไป
ในมุมอับ

โจมตี
ที่เดียว...

บัตโต
ไซ!

ไอ้
หนู

ยา
ฮิโกะ

เด็ก
!!!

พ่อ
:

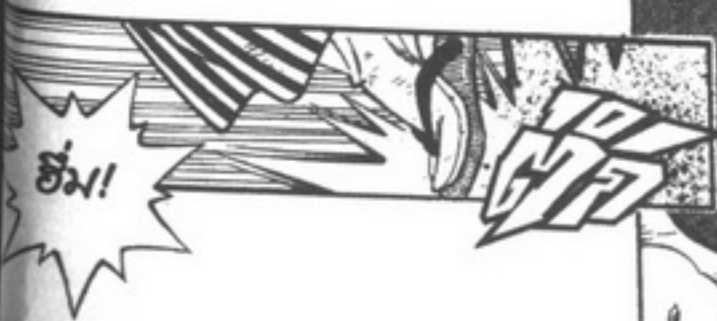
ไป
ไหน
?

ฮก
ฮก

หนึ
ไม่ทัน
จ้...

บัตโต
ไซ!

ฮัม!

ไอ้
ทงู
!

伸
月
和

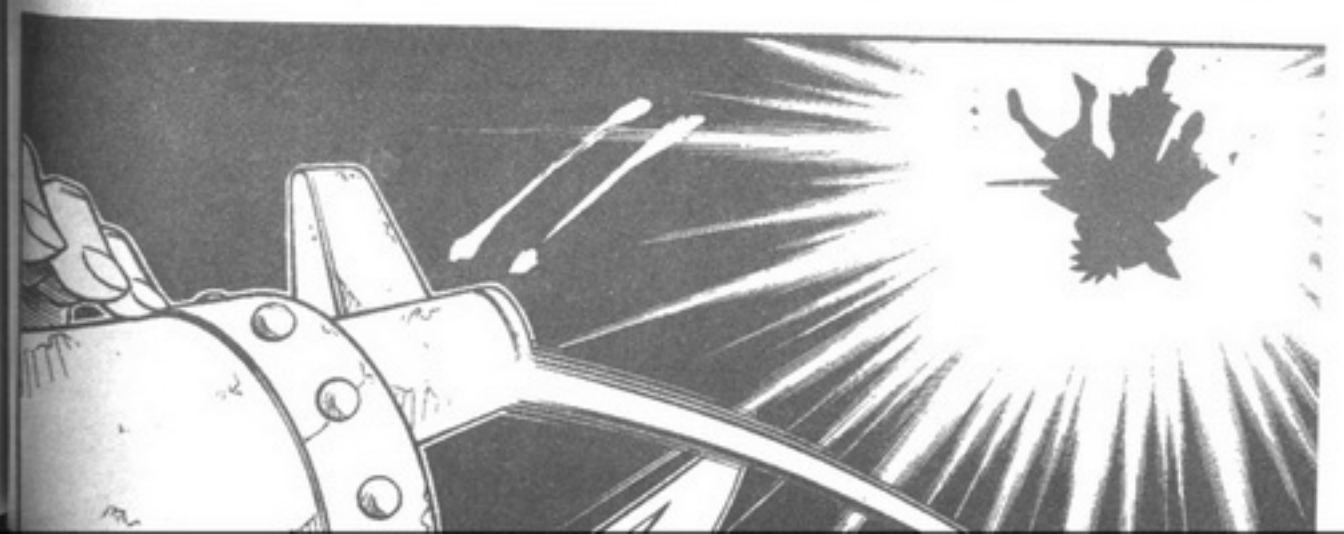

เฮ้!!

อ้าก

บ๊ตโตไช!

ก็
เรียบ
ร้อย...

เท่า
นี้...

พวก
กำชวาง
คอ...

ฮวบ

ฮวบ

ฉะ
ฉะ
ฉะ
ฉะ

ไอ้
หนู
!

ซ่อน
ไป...

บัต
โต
ไซ

หนู

ไอ้

อยู่
ไหน

ไม่มี
ประ-
โยชน์

ยา
ฮิ
โกะ

แนว
น่ากลัวกว่า
เมื่อก่อน...

แบบนี้
ชินชักร้า
เสริญแน่
...

ยาฮิโกะ
จะตาย...

ฮัม!!

กรอด

ไม่มีบาดแผล

เด็ก...

ก็จริง...

ไม่มี...

บาดแผลรี

แบบนี้...

คนอะไร

ใช้ตัวเองเป็นโล่ป้องกันเด็กเอาไว้...

รังไหวรีเปล่า?

รังได้มัย

อ้อ

เอ๋

ไม่เป็นอะไร!!!

ไม่มีบาดแผล!!

แฮ่ก

แฮ่ก

ข้า
จะจัดการ
เจ้านี้ให้ได้
!!!

ดึก

ว๊ิง
!!!

บัต
โต
...

ไซ
!!

เตียว
พ่อเจ้า
ก็ต้องมา
ตามหา
แน่น...
ถ้า
สัญญลักษณ์
แล้วรีบหนี
ไปซะ...

ไซ
โหม

ฮือ

ฮือ

ด

เอาล่ะ
ถึงกลัวก็อย่า
กลับมา...

เขือข่า
นะ...

ไม่ต้อง
ห่วง...
เจ้าเป็น
คนเก่ง

ไม่ร้อง
ซึกแอะ
ทั้งๆ ที่
โดนปืน
ระดมยิง

แฮะ-
แฮะ-
แฮะ-

ต้องหยุดให้ได้!

ไม่มีทาง!

ไม่ยอมเด็ดขาด!!

ไม่ให้ยิงหรอก

ไม่ให้ยิงหรอก!!!

ไม่ยอม

เจออแล้ว
อยู่ที่นั่น
เอง...!

บ๊ต...

ระยะแค่นี้
ไม่มีทาง
พลาด!

มา
ดวล
กัน!

แฮก

แฮก

บัต
โตไซ!

อย่า
มา

ที่สำคัญ
กว่าอื่นใด
ไม่มีเวลา
มาเล่นกับเจ้า
หรอก

เป็น
การ
ต่อสู้

ตอนนี้
เคนชิน
กำลังต่อสู้
กับตัวเอง
อยู่...

ขวาง
ข้า
!!

ช่วย
ยาฮิโกะ
ด้วย

คุณ
เคนชิน
...

คุณเคนชิน
ที่ยาฮิโกะ
บูชาที่สุด
ในญี่ปุ่น

คุณ
เคนชิน

!!

ยาฮิโกะจะตาย...

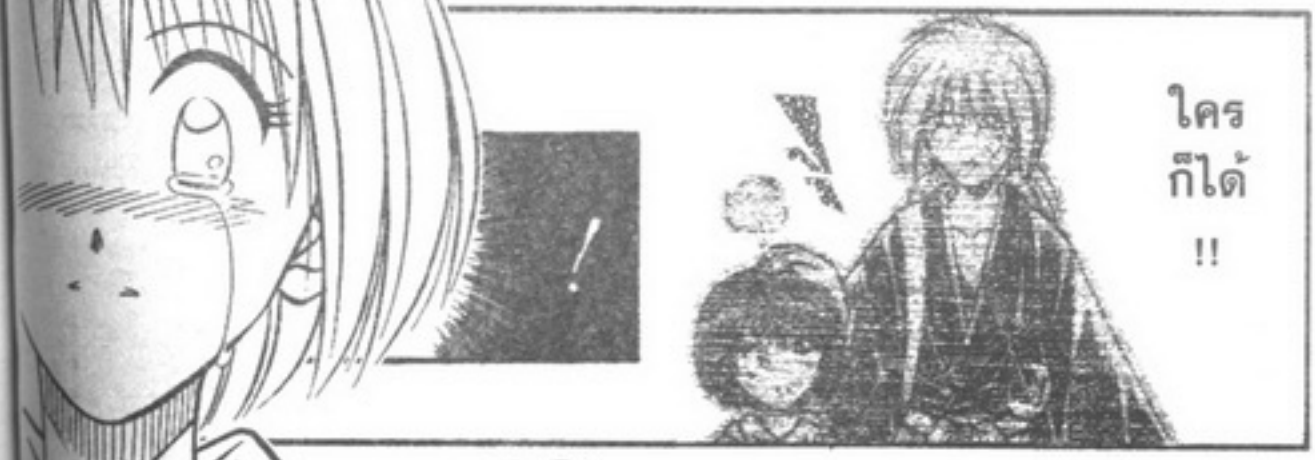
ยา
ฮิโกะ

ยา
ฮิโกะ

ช่วย
ยาฮิโกะ
ที...

ใคร
ก็ได้
ช่วยที

ใคร
ก็ได้
!!

ฮ้าก!

อยู่กลางทะเล
อย่างที่คิด
จริงๆ...

เกาะเดี่ยว
ในที่ห่าง
ไกล...

เสร็จ
เร็วกว่า
ที่คิด

ทาง
อยู่
แล้ว

ไปกัน
มั๊ย...
?

ยุกิชิโร
เอนิชิ
คามิยะ กับ...
คาโอรุ
อยู่ที่นั่นรี

เก่ง
วะ

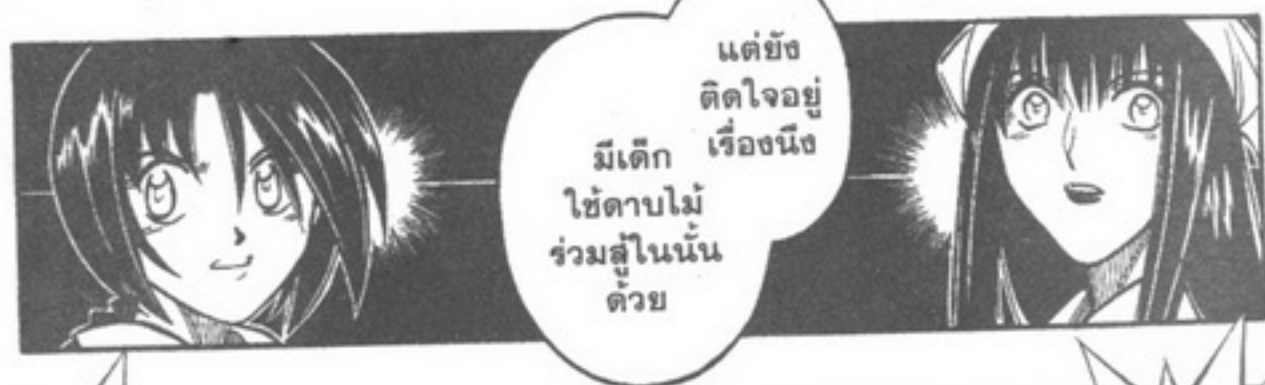
ตั้ง
50
คน

ยอด
จริงๆ

แน่
นอน

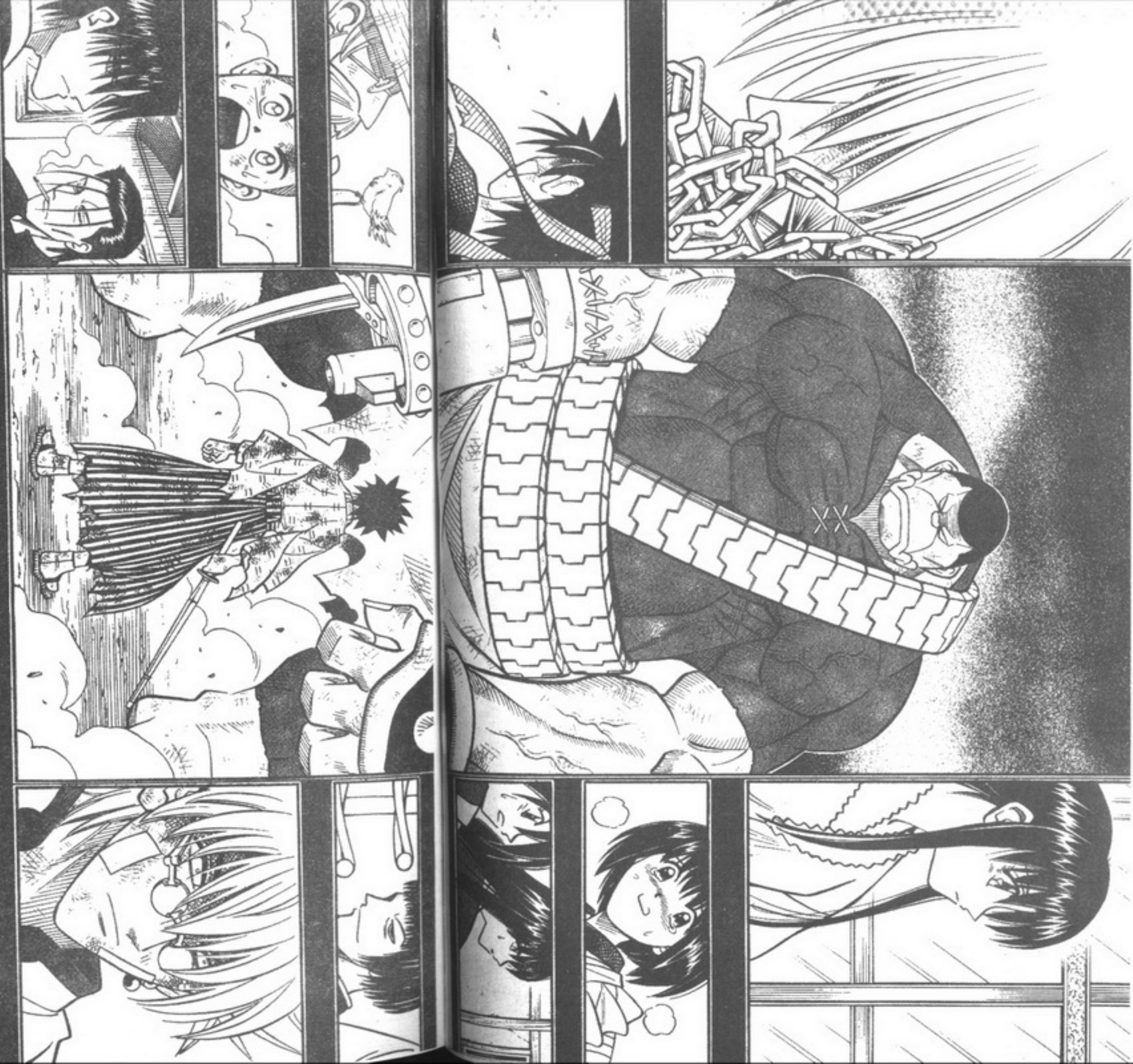
ชาบูรพเนศ

ฉากที่
222
การต่อสู้
ที่แท้จริง
ของยาฮิโกะ
บทที่
4

伊賀月

ใบไม้ขาด
เบื้องหน้า
เจ้าหนูน้อย
เล็กน้อย

นา
หรือว่า
เป็นเพราะ
ตาฝาด

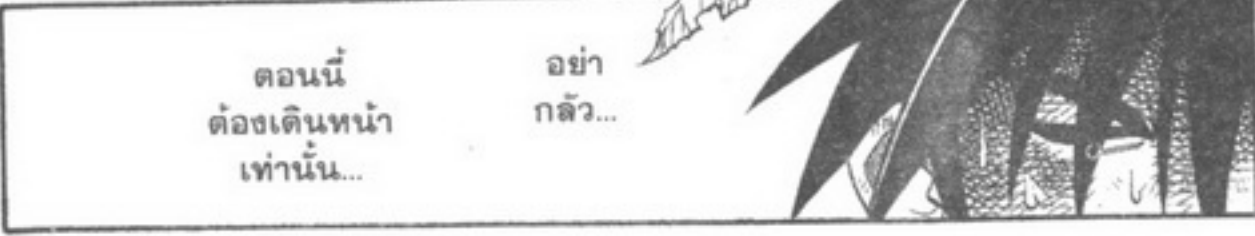

ถ้าเป็น
อย่างนั้น
เรื่องที่เคยได้ยิน
ถึงจะแค่
ใบเดียวแต่ก็
ฉีกขาดไปจริงๆ
ไม่ใช่
เราเห็น
จริงๆ

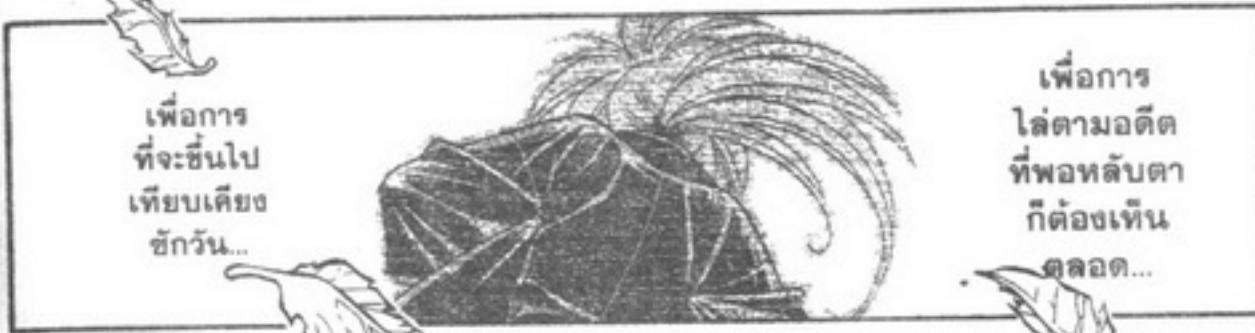
รังสี
ดาบ
!?

รังสีดาบจะแผ่
จากนิกดาบ
ฝีมือเยี่ยม
เท่านั้น...

ตอนนี้
ต้องเดินหน้า
เท่านั้น...

อย่า
กลัว...

เพื่อการ
ที่จะขึ้นไป
เทียบเคียง
ซึกวัน...

เพื่อการ
ไล่ตามอดีต
ที่พอหลับตา
ก็ต้องเห็น
ตลอด...

มีแต่
เบื้อง
หน้า...

ดังนั้น
ทางของ
เรา...

เบื้อง
หน้า
เท่านั้น
!!!

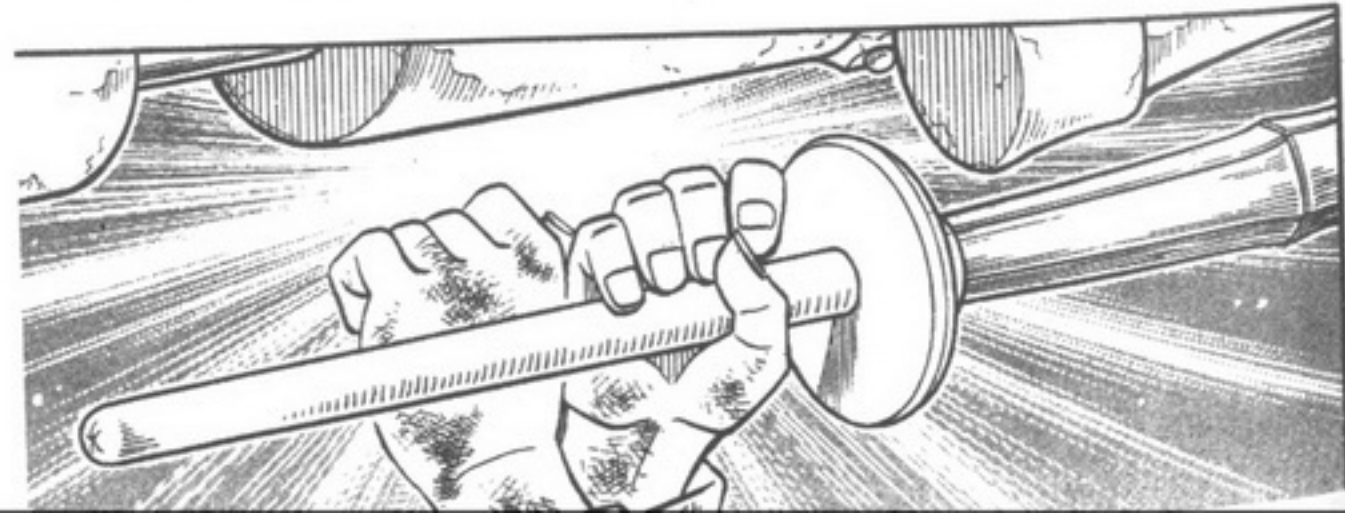
มี
แต่

ปกป้องคน
ลำบาก
คามิยะ
คัดบิโร

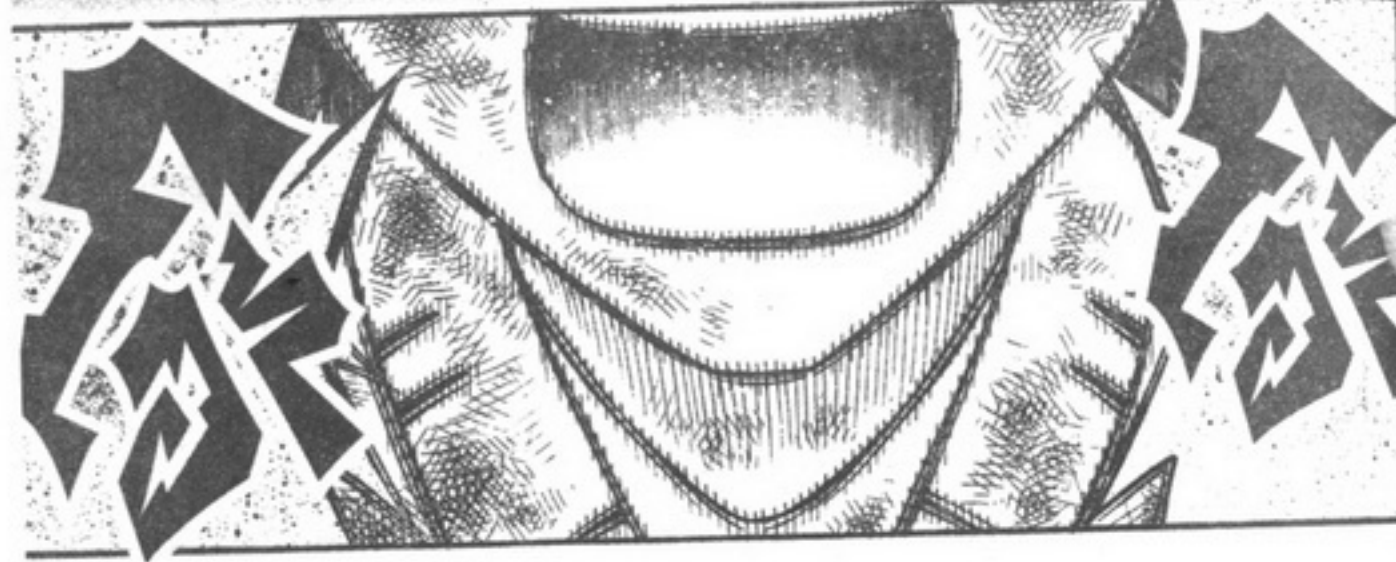
คัง
คัง
คัง

ไม่ไหว
ทรอก...
ใช้หลังมือ
รับดาบ!!

รับ
มือ

ฉีก

โตไซ

!!!

บัต

อ่า

ท่าจู่โจม
พิฆาต
นอบบาบ

เป็น
จุดตาย
จุดนิ่ง...

จึก
แระ...

แต่ก็ทำให้
ลมหายใจ
ติดขัดชะงัก
ชั่วคราว...

แม่
จะไม่ถึง
กับสลบ

แฮ้

คุณ
เคนชิน

!!!

ไม่
ได้ยิน
เธอ...

ที่นี่
ไม่ใช่ที่
ที่คนนอก
จะเข้ามา

บอกให้
กลับ
ไป

ชาบูรอน

มาพบเจ้า
คนมาใหม่
นี่เธอ

เคน
?

คุณ
เคนชิน

กลัว
จัง...

พบไป
ก็ไม่มี
ประโยชน์

เจ้านั้น
มันไม่มี
หัวใจหัวใจ
ทำอะไรแล้ว

คุณเคนชิน
ที่ขำรู้จัก
เป็นคนอ่อนโยน
และเก่งกาจ
เสมอ...

ไม่...
คุณเคน
ไม่เป็น
อย่างนั้น

ฉากที่ 223

วันผืนผ้าจริงและสิ่งที่เป็นจริง

和伸
月宏

มีคน
มาพบเจ้า
ขามูไร
นั่นอีก
แล้ว

ฮือ...
...

คุณ
คุมะ

ฮือ...
...

จะไปพบ
คุณเคน
ชิน

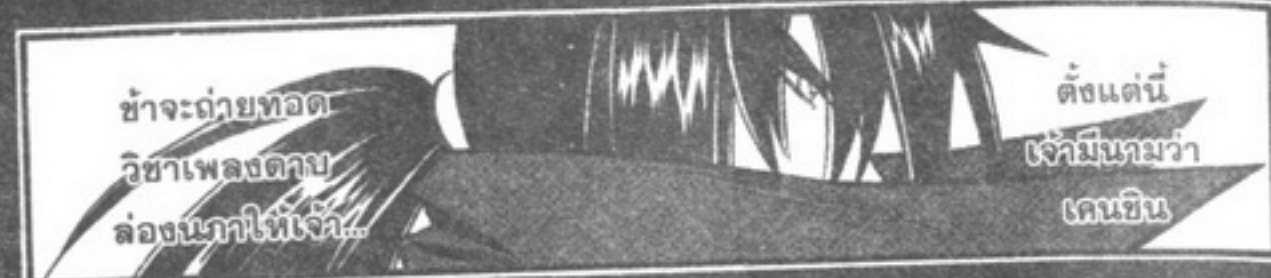
ปล่อย
นะ!
!

ก็จะ
ปกป้องไว้
ให้ได้
...

แม่จะ
ต้องทิ้ง
ชีวิต
...

ข้าจะถ่วงทอด
วิชาเพลงดาบ
ล่องนภาให้เงิน...

ตั้งแต่นี้
เจ้ามีนามว่า
เคนชิน

เค้าวากันว่า
กลิ่นดอกบิวชขาวจะช่วย
เยียวยาจิตใจได้....

เคยถาม
ไม่
เคย
มีชื่อว่าเคยไช
เพลงดาบนั้น
มาคนมาก่อน
รีเปล่า...

แต่คิดว่า
ไชสังหาร
ได้....

เห็นผู้เดือดร้อน
อยู่ตาตาไม่ว่า
ด้วยเหตุผลใด
จะนั่งเฉยอยู่
ไม่ได้...

ถ้าไม่ใช่
ตอนนี้
จะไปไช
ตอนไหน

เพลงดาบ
ล่องนภามิไว้
เพื่อปกป้อง
ผู้ทุกข์ยาก
จากขศมัย
ไม่ใช่หรือ....

คิด
จะ...
สังหารผู้คน
แบบนี้
ต่อไปหรือ

แต่ถ้า...
จนบัดนี้
ยังไม่รู้เลยว่า
ความสุข
ที่แท้จริงเป็น
อย่างไร...

แม้จะต้อง
แลกด้วย
การฆ่าฟัน
ก็ตาม...

ข้าเคย
สัญญาว่าจะ
ใช้เพลงดาบ
สร้างยุค
ใหม่...

ทำให้ได้เข้าใจว่า
ความสุขของผู้ที่ตน
กำลังพยายาม
ปกป้องเป็นเช่นไร

การได้อยู่
ร่วมกับ
เจ้าหญิงปี

คราวนี้ข้า
จะนำกลับ
มาให้...

ความสุข
ของเจ้าที่
เคยสูญเสียไป
ในวิกฤตนี้...

ที่ข้าทำได้คือ
ปกป้องความสุข
คนที่อยู่เบื้องหน้า
เท่านั้น....

อีกด้านของ
ชีวิตที่เลี้ยวสะ
และดาบเปื้อน
โลหิตมียุคใหม่
ที่ผู้คนจะได้
ใช้ชีวิตอย่าง
สงบสุข
ภารดรภาพ
อยู่...

แต่ท่านคือ
ผู้ที่ทำให้ฝน
เลือดตกกลง
มาอย่าง
แท้จริง

ฝนเลือด
มักหลั่ง
ในลาน
สังหาร...

โทไมเอะ
เป็นคนบอก
กับข้าว่า...
ข้าควรจะใช้
ดาบเพื่อ
สร้างยุคใหม่
ให้แก่ผู้คน

ถ้าหากข้า
ทิ้งดาบ
ตอนนี้...
ชีวิตที่ข้า
สังหารไป
ทั้งหมดก็จะ
สูญเปล่า....

เมื่อนั้น
ข้าจะ....

และเมื่อ
ยุคใหม่
มาถึง...

แล้วจะ
รู้ว่าชีวิต
ไม่ง่ายดาย
หวัง...

ยังอีก
พักตานั้น
ไว้แล้ว
กัน...

แต่...
นอกจาก
ทางนี้แล้ว
ไม่มีทาง
อื่น

หลายคน
ที่หนี
ไปจาก
วิถี
ชีวิต
นี้...

ให้มา
หาข้า
อีกครั้ง

และยัง
ยืนยัน
คำพูดเดิม
ก็...

เมื่อถึง
เวลาที่มัน
หักไป...

เรา
เป็น
คน
ฆ่า
!!!

ขณะนี้
เป็นแค่
นักบู๊
ชั้นละ...

เหมือนเจ้า
ที่เป็นซามูไร
พเนจรไม่ใช่
บัดโตไซ...

ไม่มี
ทาง
แพ้...

ข้า
ไม่แพ้
หรือ

เจ้าบอกว่าจะเป็น
ซามูไรพเนจร
ตลอดไป...

ก็เป็น
มือสังหาร
จนตาย
มือ
สังหาร

ข้าจะ
ให้เจ้า
ได้เห็น
นรก

ไม่เห็น
แปลก
อะไร

ไม่เป็นไร...
ไม่ว่าใครก็มีเรื่อง
ไม่ยากเล่าให้ใครฟัง
สักเรื่องสองเรื่อง

ข้าไม่ใช่เด็ก
ข้าคือเมียวชิน
ยาฮิโกะ ตระกูล
นักรบโตเกียว

ข้าไม่ยาก
ให้บัดโตไซ
อยู่...

เจ็บใจ...
อยาก
จะแก๊ง

แต่เป็น
ซามูไร
อย่างท่าน
ต่างหาก

วิชาดาบ
เป็นวิชา
สังหาร

ข้า
จะไม่
เลิก
เรียน
ดาบ...

จะไม่
อ่อนแอ
อีกแล้ว

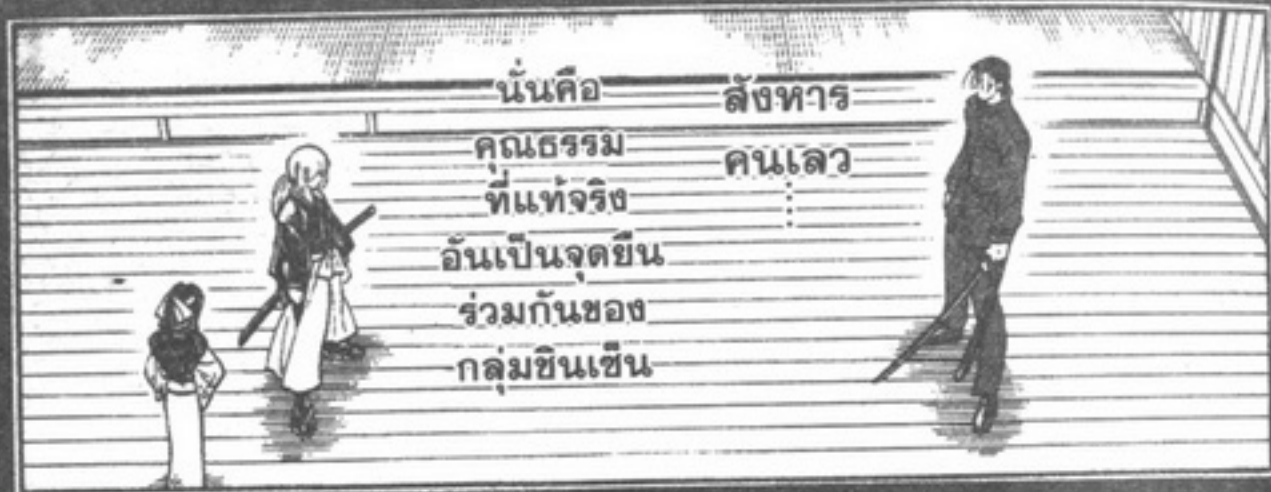
ตอนนี้
กลับเป็น
วิชาเด็ก
เล่นดาบไม่

เป็น
โชค
ของข้า
จริงๆ...

ในที่สุดก็ยัง
ได้พบกับ
พวกท่าน

ข้าจะ
ไม่หนี
ไปไหน...

นั่นคือ... สังหาร
คุณธรรม... คนเลว
ที่แท้จริง...
อันเป็นจุดยืน
ร่วมกันของ
กลุ่มชินเซ็น

ข้าจะ
แฉင့်ให้
เห็นว่าเจ้า
คิดผิดหมด
ทุกอย่าง...

ช่วย
ด้วย

แลกกับ
ศักดิ์ศรี

ข้าจะ
นำคำว่า
สุดแกร่ง
มาสลัก
เหนือป้าย
หลมศพ
โอนิวาบัง

จนกว่าจะถึง
วันที่ข้าจะมา
สังหารเจ้า...
อย่าให้ใคร
สังหารเจ้า
ก่อนล่ะ...

ถ้าเจ้าลืมความสนุก
ในการฆ่าคน
ข้าจะช่วยเหลือพี่น้อง

การสวด
ช่วยอะไร
ไม่ได้เลย

ที่ท่าน
บอกว่าจะช่วย
ผู้ที่อ่อนแอ...
มันผิด

เสียใจ
ด้วยนะ

ขณะนี้ได้
ท่าน
ซิชิโอะ...

ท่าน
ซิชิโอะ
ไม่มี
ทาง
แก้
แล้ว

มี
ความ
สุข
ตรง
ไหน...

การ
ลืมคน
ที่รัก
ที่สุด

กำลัง
ตามหาคน

ข้าจะ
สร้าง
มันขึ้น
มาใหม่
อีก...

ถ้า
ความ
วุ่นวาย
มัน
จบ
ลง

เหนื่อย
เหลือ
เกิน
...
พอ
แล้ว
...

คุณ
เคนชิน

คุณ
เคน
ชิน
...

1 ใน 4
นักโทษที่ได้
จับมาเร็ว ๆ นี้
หนีไปได้...

ตอนนี้
กำลังต่อสู้
กับพวกยาฮิโกะ
ที่กำลังสกัด
ไม่ให้เข้าเมือง
ได้...

แต่ว่า
ร่างกาย
ก็ยัง
บาดเจ็บ

ฝีมือ
รูปร่างก็
ต่างกัน...

คุณ
เคน
ชิน

จากที่ 224 ความจริง

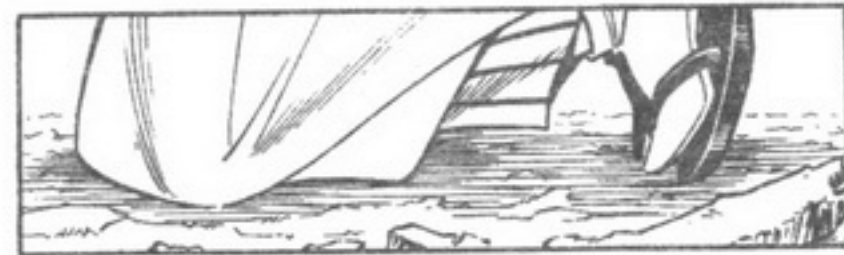
ซาบิโรมัตสึ

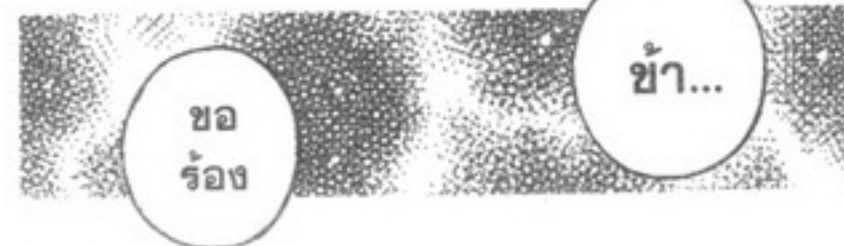

น่าจะรู้
แต่แรก
แล้ว...

โง่:

.....
หมด
ตุระก็
กลับไป
ซะ

ขอ
รื่อง

ข้า...

ฉากที่ 224 ความจริง

ช่วย
ยาฮิโกะ
ด้วย

ได้
ไปรด

和伸 月宏

คุณคะ
ช่วยพา
แม่หนูไป
ส่งข้างนอก
ที่...

พอเถอะ
แม่หนู
...

แต่
ไร้
ราก

เฮ้...
ถอยไป

ได้
...
ไปรอด
...

ได้
ไปรอด
...

ยืนขึ้น
อีกครั้ง
...

กรุณา
...

ได้
ไปรอด
...

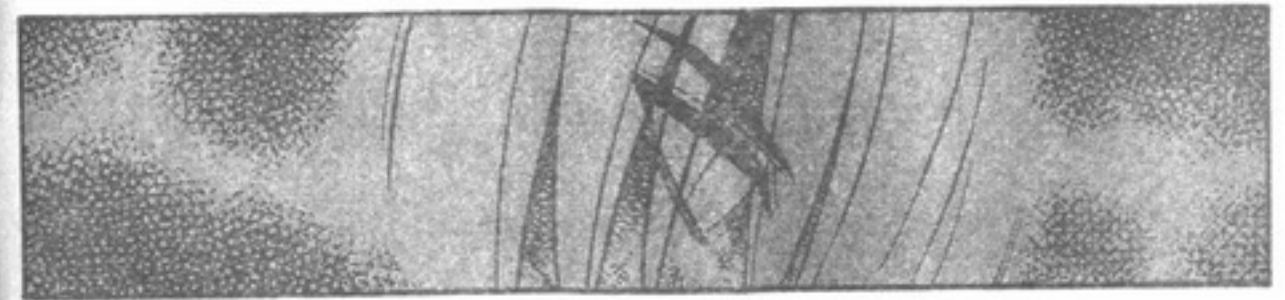
ได้
ไปรอด
...

ได้
ไปรอด
...

ยาฮโกะ
ด้วย...

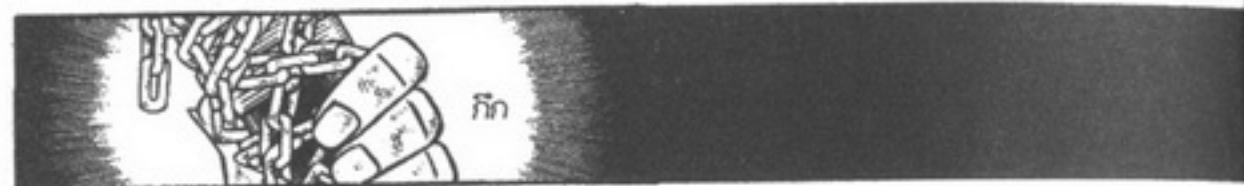
ช่วย
...

จะเป็น

ยัง
งั้น

ก็

ข้าเหนื่อย
พอแล้ว

ข้า...
ข้าไม่ไหว
แล้ว...

ทำไม

แล้ว

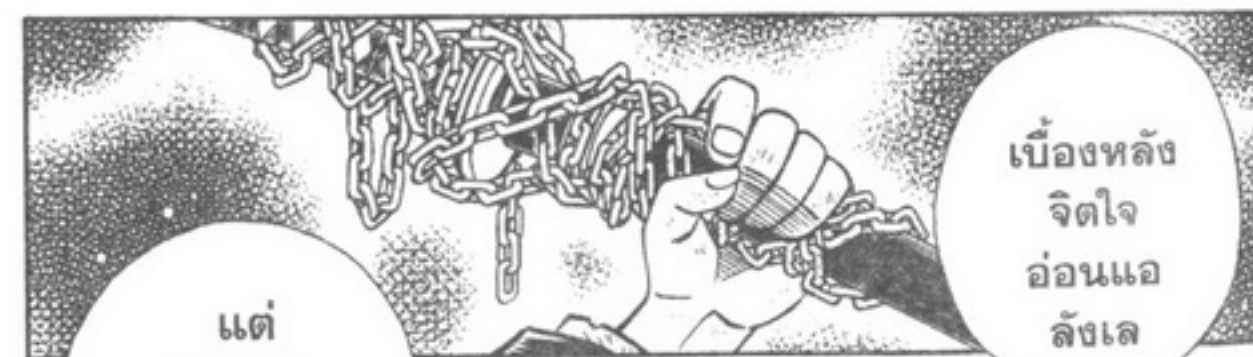
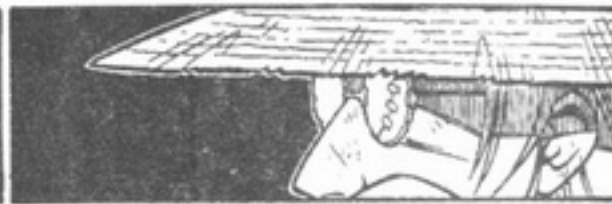
ช่วย

ช่วย

ช่วย
ยาตี
โกะ

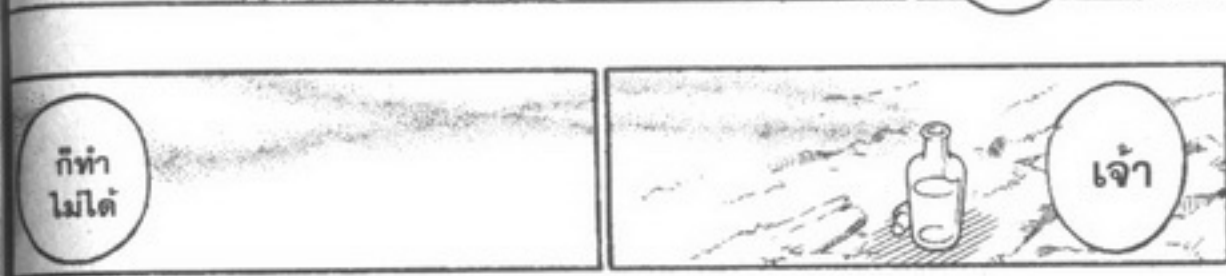
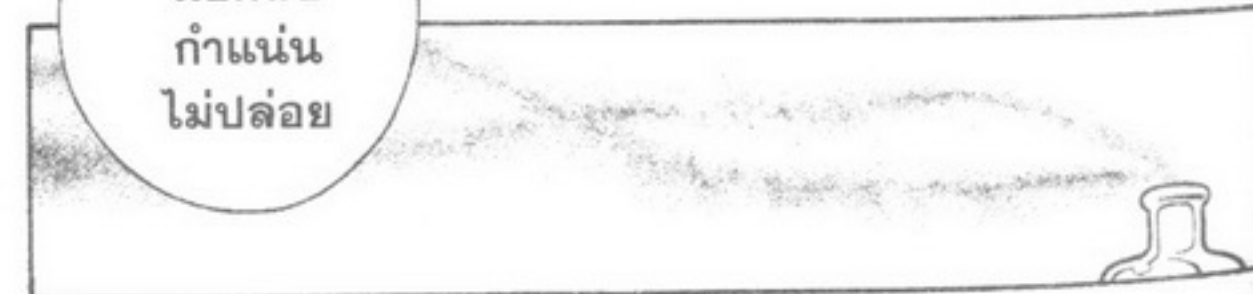

อย่าง
นั้น
หรือ

แต่
มือกลับ
กำแน่น
ไม่ปล่อย

เบื้องหลัง
จิตใจ
อ่อนแอ
ลึกลับ

เพียงแต่
ถ้าจะมาอยู่
ต้องทิ้ง
เรื่องภายนอก
ทั้งหมด

ดาวดีหรือ
ดาวร้าย
ก็ได้

ที่นี่
...

สิ่งเดียว
ที่ทิ้งไม่ได้
ก็จะดึงทั้ง
หมดกลับมา

หากยัง
ตัดใจทิ้ง
ไม่ได้แม้แต่
สิ่งเดียว

แค่ลืม
ไม่พอ

หมู่บ้าน
คน
ไร้ราก

ก็ทำ
ไม่ได้

เจ้า

ยัง
ไม่พบ
ยัง
...

ยัง
ง
ก็หา
ไม่พบ
...

บาป
ที่ชั่ว
กระทำ
...
คำตอบ
ของบาป
ที่ชั่วต้อง
ไถ่ถอน

สิ่งที่ทำได้
คือปกป้อง
ความสุขของ
ผู้ที่อยู่เบื้อง
หน้า...

ความ จริง

แม้มีเพียง
ดาบเล่มเดียว
แต่ถ้าแค่คนที่
อยู่เบื้องหน้าล่ะก็
ไม่ว่ายิงใจก็ต่อ
ปกป้องให้ได้...

ไม่ว่าเหตุผล
ของผู้คนที่ต้อง
ลำบากทุกขัณฑ์
จะเป็นเช่นใดแต่ข้า
ปล่อยไว้ไม่ได้

แต่....
ถ้าหากยังมี
ความทรงจำ
ที่ทิ้งไม่ได้
อยู่ล่ะก็...

ทำให้
หมดทั้ง
กำลังใจ
กำลัง
กาย

ของ
สำคัญที่
สูญเสีย
...

ไม่ว่าใครจะ
ว่ายิงใจก็ตาม...
ความจริงก็อยู่ที่
เจ้าเท่านั้น

...และ
อนาคต

ปัจจุบัน

ที่เชื่อ
มัน
ในตัว
เจ้า

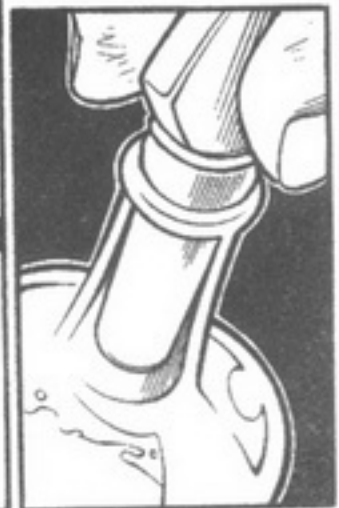
เหล่า
ผู้คน....

คราว
นี้...

เอา
ล่ะ...

นึกถึง
อดีต
พอ
แล้ว
...

טפט

2

והו

הם

הם

!!!

!!!

ספ

נס

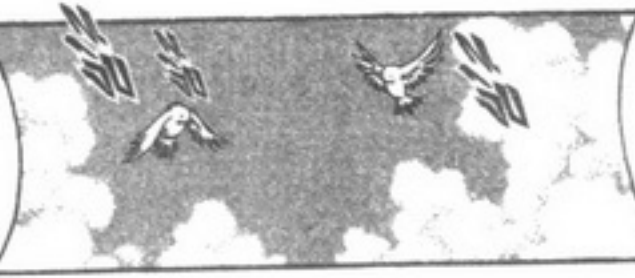
לש

ש

!!!

ทั้งที่ตอนที่เจ้า
เด็กหัวตื้อกับแม่
หนูแจ่มโสมมาบอก
ยังไม่ชยับเลย...

แต่ว่า...
ซาบไรนั้น
ก็ยืนยัน
จนได้...

ไม่ว่า
เรียกยังไง
ก็ตั้งไปไม่ถึง
กันบึ่งหัวใจ

การแก้แค้น
ไม่ใช่ศีลธรรม
ของเขา

เพราะนั่น
เป็นความจริง
ตั้งนั้นเขาจึง
ตอบสนองตาม
เสียงนั้น...

แต่ว่า...
หากเสียงเรียก
ขอความช่วยเหลือ
แม่เบาขังใจ
ก็ไปถึง...

อย่าง
ไม่มี
ขอกังขา
ได้ในใจ

ลิก
ชนชน
หยุด
อีกครั้ง

ชม
หรือ
ดำ

ใจดี
เกินไป
จริงๆ

เจ้า
นี่...

นักบุญ
จาก

โอ้อ...
ไปแล้ว

.....
ไป
แล้ว
รี...

ฉากที่ 225 ภายหลังจบหนึ่งในขณะนั้น

FREE TALK

ซาก...มาแล้วด้วยเสียงเรื่งกแบบวิญญานของอาจารย์โทจิโกะโทจิโอะ สดิวัดได้รับผมมาสิริ "บนทางแห่งนักเงินการตุน" ของอาจารย์นี่ถือเป็น สดุดอดดัมภีร์บุรุษของนักเงินการตุนจริงๆ เมื่อครูได้อ่านเข้าอีกรอบหลังไฟ เต็มเป็งม ลุงได้อีกตั้ง ซาก...

ก่อนอื่นก็ต้องว่ากันด้วยเรื่องฟิสิกเกอร์และเกม ด้านฟิสิกเกอร์เอ็กร์ เมนของทางด้านฝรั่งเราก็ว่าไปจนจบแล้ว ส่วนแมกฟาเรนก็เน้นไปทางด้าน สัตว์ประหลาด ผมละดูจนตาพร่า ของญี่ปุ่นถึงแม้ว่าจะผลออกมาได้ดี แต่ยังไม่ต้องมีแบบเดลิอันใหม่ได้ ลูกเล่นกันน้อย ฮิม...ผมว่าอย่างนั้นะครับในความ คิดของผมหิสิกเกอร์ต้องเป็นของที่ใช้วางโซว์ก็ได้เล่นก็ได้เนะครับ เข้าใจว่าผู้ ผลิตได้พยายามแล้วทำให้พูดว่าลำบากเนะเนียง เอาเป็นว่าพยายามเข้าก็แล้วกัน แต่ว่าฟิสิกเกอร์ที่ผมเคยพูดถึงไปแล้ว อย่างเช่นไฮเกรตของเบนโดกันดั้ม ซินเก็ตเตอร์โรบ็อก (ฉบับโอวีเอ) ยูจิน ซูเปอร์เรื่งล จนถึงซามูไรสปิริต (ฉบับอาจารย์นทานาเซะ) สร้างออกมาได้ถูกใจเหมือนเนื่งสร้างไปจากใจผมเลย ก็เด็ชว ยอด...

มากพูดเรื่องเกมกันบ้างหนุนี้ผมไม่ต้องได้เล่นเกมฮาเขตและเกมอื่นๆ เลย แม้ว่าจะซื้อมาและได้เล่นไปบ้างเล็กน้อยอย่างเกมทาวเวอร์สโตน แต่ว่าก็ แท่คุณอาชิราบดาบ เป็นเพราะว่าไม่มีเวลาพอ ได้เกมมาก็เด็ชวสองเกมก็ ลำบากใจอยากจะเล่นไปซะทั้งหมดสุดท้ชก็เลยเล่นไม่ได้ทั้งสองเกมนั้นแหละ แล้วไม่มีอะไรที่สำเร็จบ้างหรือเปล่าโนะฮิโร

เปลี่ยนเรื่องเนะครับ เมื่อปีที่แล้วยุ่งมากจนไม่มีเวลาไปดูดอกซากุระ ปีนี้ตั้งใจว่าจะไปดูซากุระยามราตรีให้ได้ ความจริงก็ไม่ได้สนใจเท่าไร แต่ เพราะอายุที่มากขึ้นนั้ง ทำให้เกิดความรู้สึกสนใจความงามงามด้าดินเงินมา โทณนวดเรื่งบรื่องไมให้ตำรวนหาว่าเป็นโจร ไม่ตีมันแล้ว ต้มกนแพกระบ้อง ชมดอกไม้ นึกถึงตอนที่เงินเรื่งบราว แขนมันได้อารมณ์ ตังนั้นขอบอกอีก ด้รับว่า ไฟติดแล้ว ซาก...ได้เจอกันล่มนน้า

仲宏
月

เหมือน
เดาหัวชู
ประหลาด
ผู้หญิงเหมือน
กันไม่ใช่สิ

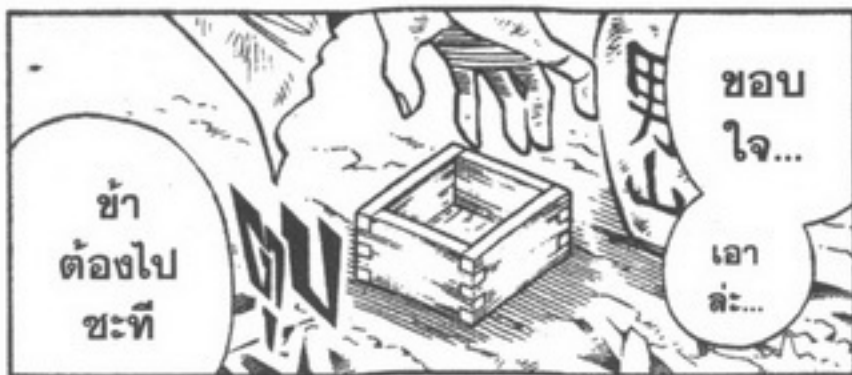
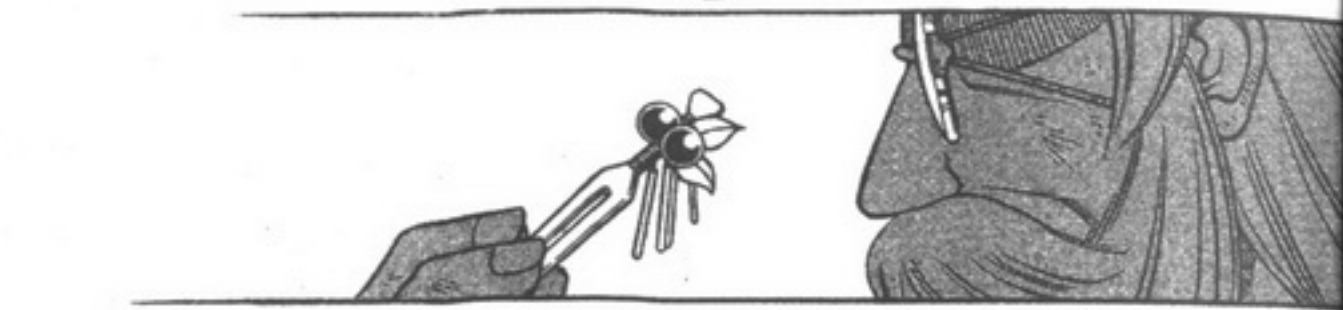
ทั้ง
น้ำหอม
ดอกไม้
ชาย
ทั้งป็น
ปัก
ผม

ไฮ้
มาว่าคนอื่น
ดูรสนิยม
ตัวเอง
บ้างนะ

ไฮ้...
ชอบใจ
ชอบใจ

ไฮ้...
เอา
มาให้
กินซะ

ข้า
ต้องไป
ซะที

ชอบ
ใจ...
เอา
ล่ะ...

นี้จะ
ไปไหน

ข้าคิดถึง
ลูกสาว...

เกี้ยว
โต

ไฮ้...
ไฮ้...
อย่าง
นั้นสิ

เรื่องที่
พาเด็ก
เข้ามา

เอ...

จริงสิ...
ลืมชอบใจ
คุณคุดะ

แต่
อยากทำ
ตัวดีบ้าง
นะ

ลูกสาวที่
เมียพาไป
ก็อายุ
ราวๆนี้

ไม่รู้อีก
ว่าชอบ
เอ๊ะๆ

ก็ไม่ใช่
นะสิ

ไม่ใช่
เทอ

เพราะเป็นสามีนี่ดูแลบุตรสาวข้าในวาระสุดท้าย

ท่วงตัว
เอชเอช:

เจ้า
หนู

แฮ็ก
...

แฮ็ก
...

หมดสภาพที่
จะสู้ต่อไป...

ไม่
ไหว

โต
ไซ

บัต

ทั้ง
อย่าง
นั้น

หรือว่า
คิดจะ
ยิงทิ้ง

บัตโตไซ!!

อ๊า
!!

พอที่
หยุดที่...

หยุด
เจ้านี่
ที่...

ใคร
ก็ได้

ไม่ใช่คน
ที่ควรมา
ตายอย่าง
ไร้ค่า
ตอนนี้

จะเป็น
กำลังให้
กับคนอื่น
มากมาย

ถ้า
เด็กนั้น
โตขึ้น

ใคร
ก็ได้
...

พอ...
พอ
เถอะ

บ๊ต
โตไซ
!!

ฮ่า

ฮ่า

บ๊ต

บ๊ต

ใคร ...

.....

มา
จน
ได้

บัต
โต
ไซ

คุณ
เคน
...

ฮิมูระ

เคน
ชิน

เพลง
ดาบ
ล่อง
หนาท

พ
ค
พ
ย

กลับ อิม:

มา

เคน

²
แล้ว

ซัน

!!!

!!!

จากรายงานเหตุการณ์หลังจากวันนั้นของ ซินอิจิ โคซาบุโร่

ตัวเอง
ก็ไม่รู้
ได้...

ในตอนนั้น
เกิดอะไร
ขึ้นหรือ
...

นึกว่าสายฟ้าฟาด
ลงมาต่อหน้า
แต่นั้นก็ไม่น่า
จะใช่...

เห็น
ประกายวาบ
กลางกระแสม
พร้อมเสียงดัง

ใกล้ๆ
กันนั้น
ปรากฏ
ร่างนักดาบ
ผู้หนึ่ง

พริบตา...
พอรู้สึก
ชายร่างใหญ่
ก็ล้มลง...

ยื่น
ตระหง่าน

เขา
ผู้นั้น

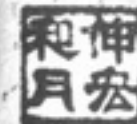
ฉากที่ 226 จากดาวสูติ

แนะนำตัวละคร เตม่าไร้ราก

ตอนที่เกี่ยวข้องกับเตม่าไร้รากนี้เป็นเรื่องของตัวละครที่ไม่มีอยู่ภายนอก จึงได้แรงบันดาลใจมาจากสปอว์น มีคนในนิคมความเห็นว่าตัวละครไร้รากนี้ก็คือ ดาริโอสโตรซาชแแก่ผู้ในดำปรักษาแก่สปอว์นนั้นเอง แต่ด้วยความจริงแล้วไม่ใช่ ถ้าจะว่าได้รับอิทธิพลจากการ์ตูนฝรั่งแล้ว นำมาจากเรื่องซิลเวอร์ เซิร์ฟเพอร์ที่แปลเป็นภาษาญี่ปุ่นตัวละครต่างหาก (หากประเด็นที่ว่าตัวเองที่พื้นดินซีทมา) แต่ความจริงได้แรงบันดาลใจมาจากผลงานของอาจารย์โออิชิ มาโดโตะที่เขียนเรื่องสำหรับเด็กประมทที่ชื่อเรื่องว่า "สู๊ตตี้ เจ้าหนู"

หุ่นยนต์ที่ตกลงมาจากรถพยาบาลบ้าน ออกเดินทางตามหาเจ้าของ ระหว่างทางกลายเป็นหุ่นกระป๋องจับเงินสุดทึ่งก็โดนทิ้งไปในถังขยะเป็นหมู่บ้านของทวดไร้ดินสนใจที่นั่นได้พบกับทวดกระป๋องเปล่า กล่องนม จึงได้อิเดียงเกิดมาเป็นเรื่องของเตม่าไร้ราก วาสึกิอ่านเรื่องนี้ครั้งแรกตอนอยู่ มัธยม 6 แต่ก็ยังประทับใจอยู่ทุกทีถึงแล้วน้ำตาไหลผลงานของอาจารย์โออิชิ มีครบทุกอารมณ์สมเป็นยอดนักเขียนสำหรับเด็กจริงๆ การที่หันกลับมาของเดนชินนั้นไม่สามารถทำได้ด้วยตัวคนเดียวแล้ว ถ้าปราศจากเตม่าไร้รากคนนี้

การออกแบบก็ไม่ได้มีอะไรพิเศษ เขียนตามความรู้สึก แต่พอออกมาแล้วก็ดูไปคล้ายกับตัวละครในเรื่อง ฮาเลลูย่าของอาจารย์ฮารุโตะ แต่มาสังเกตนลึงจากทำเสร็จแล้วรู้สึกละอายที่เหมือนโดยไม่ได้ตั้งใจแบบนี้

ฉากที่ 226 จากดาวสู่ดิน

อย่าง
สง่า
ผ่าเผย
!!

จะได้
คำตอบ
แล้ว
นะ

รู้สึก
ว่า...

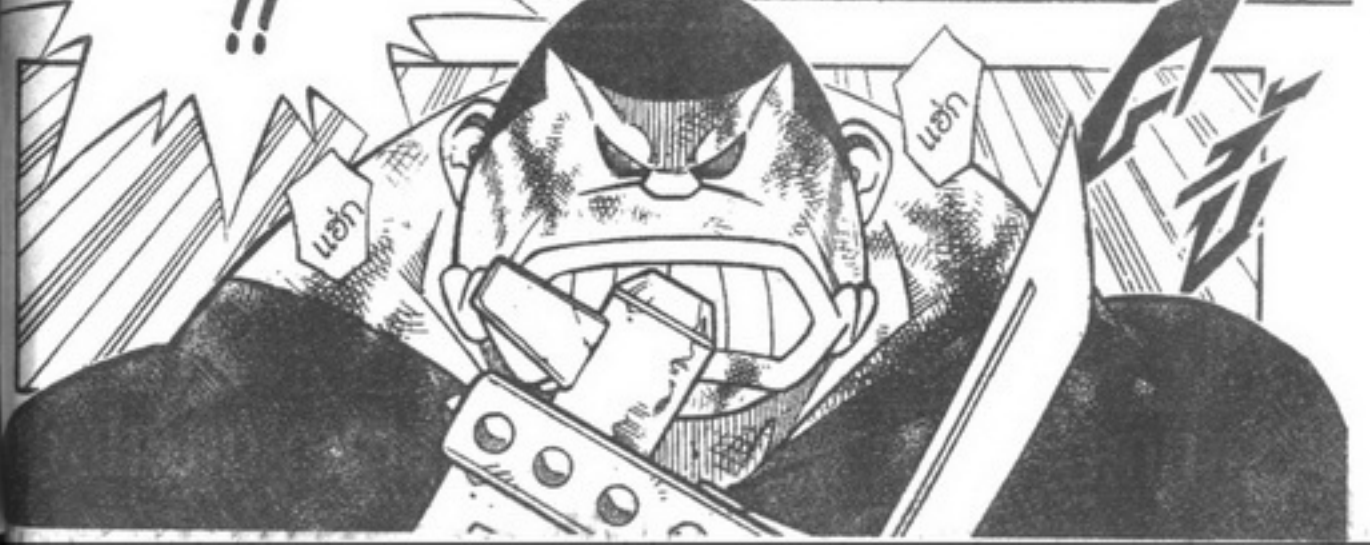
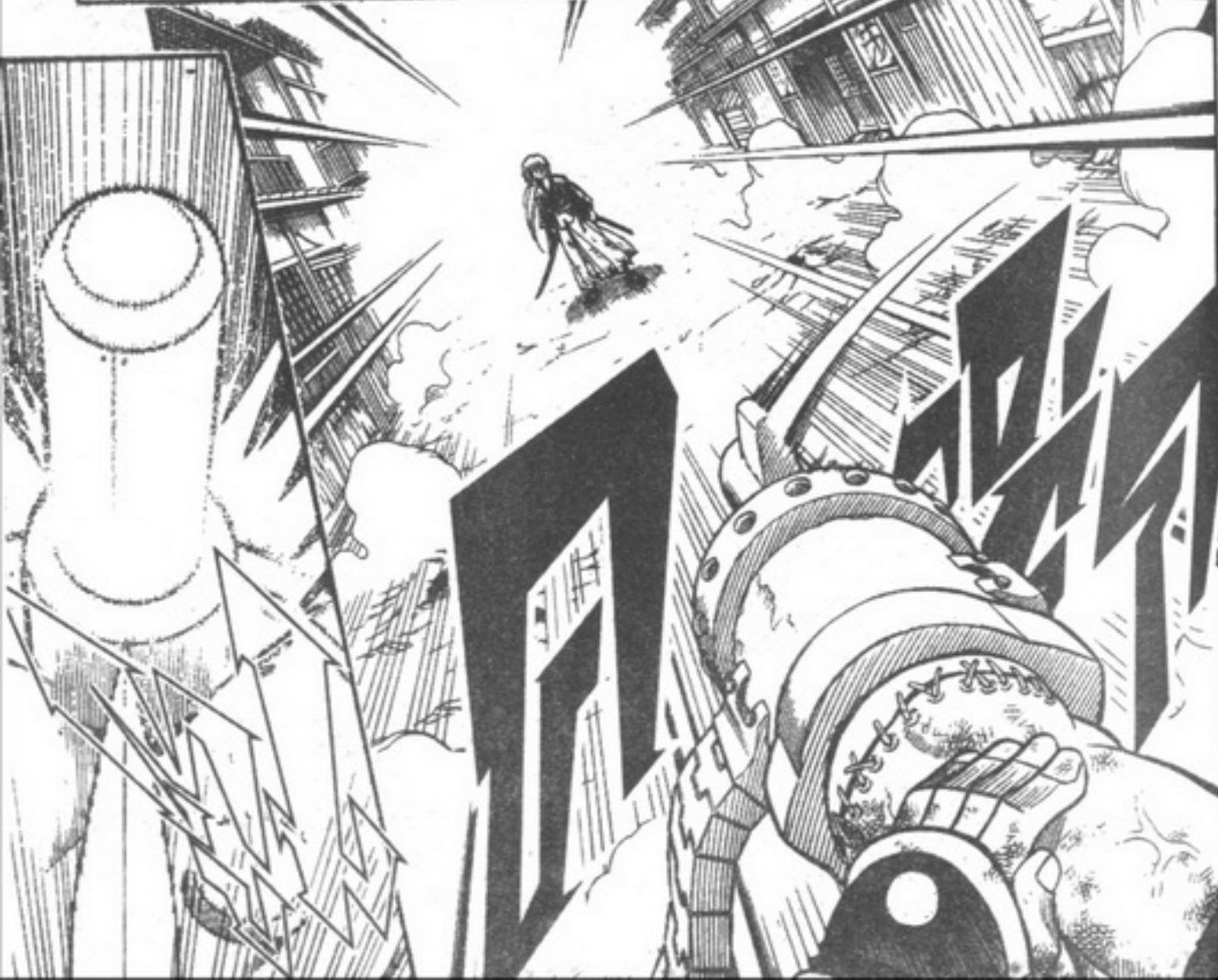
ไม่รู้
สิ...

คง
ชัน
มัต

ทำแผล
ก่อน
ดีกว่า
...

เอาละ
สิมูระ
ลุย!

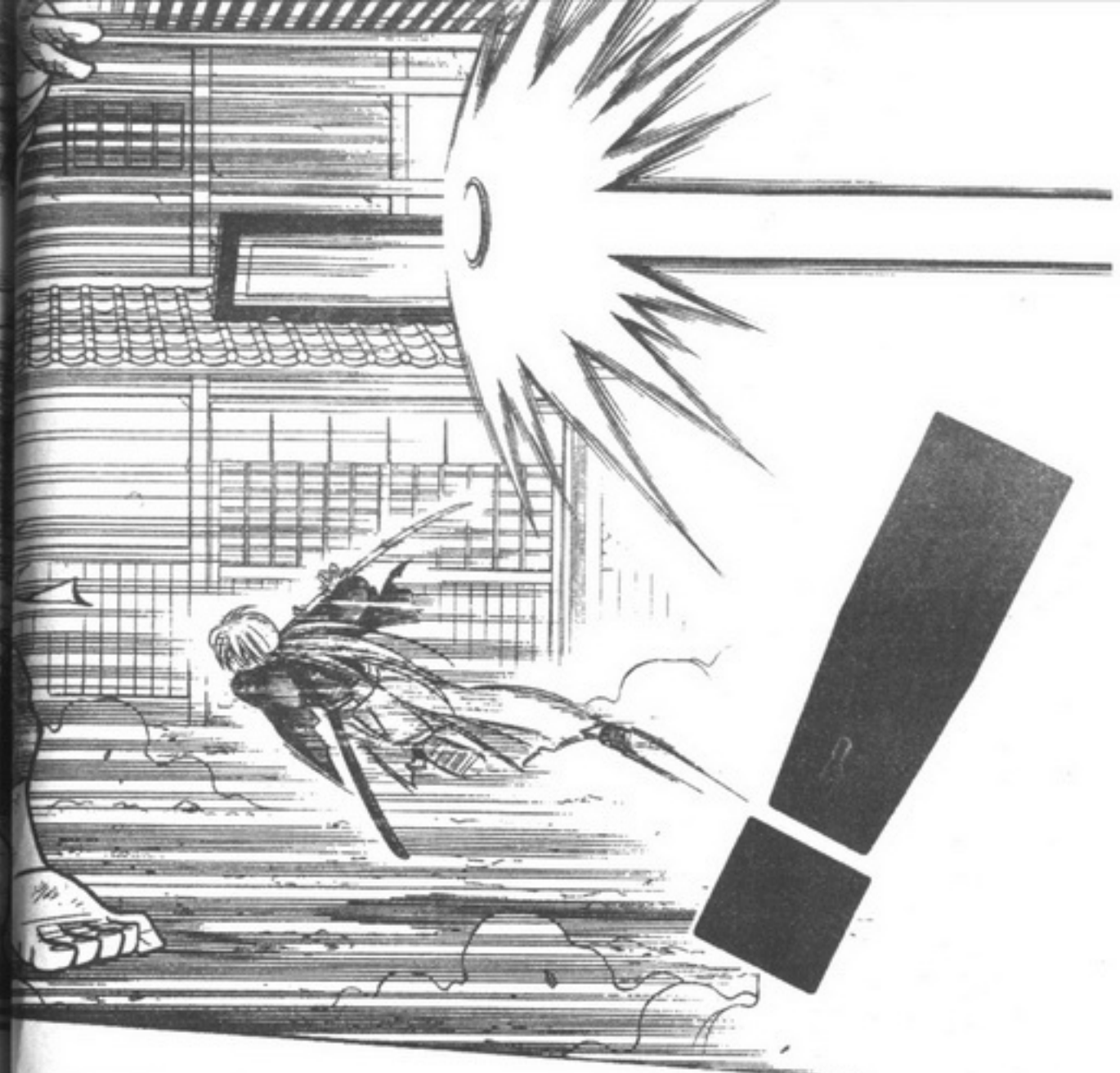

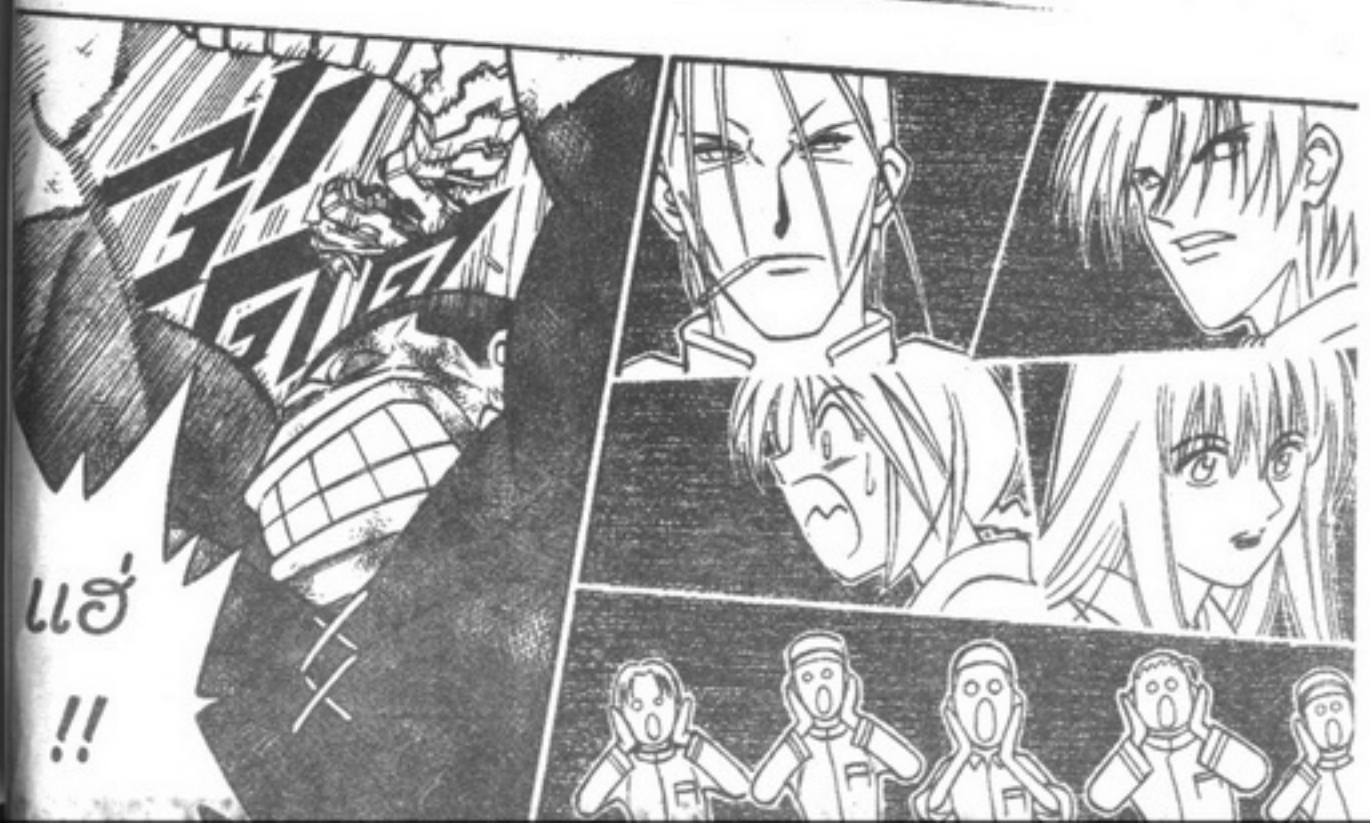

ပေလ
ဂုဏ်
လုံခြုံ
တမာ

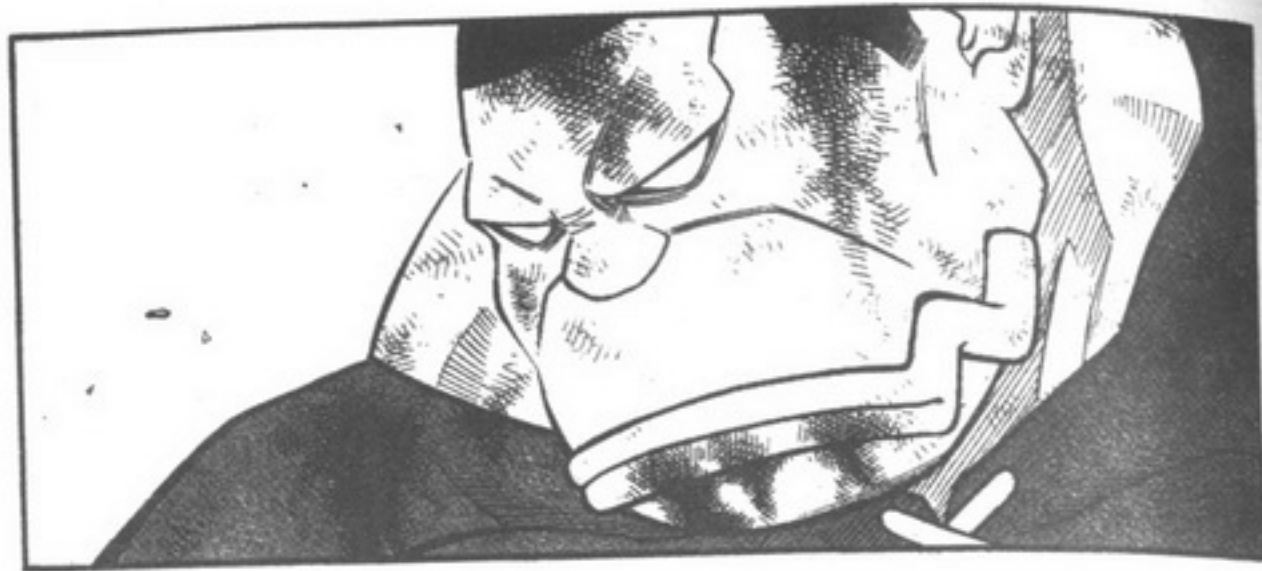
တမာ
ကုသ
ပုံ

ဟိာ
!!

အေ
!!

คืนสติได้
เพราะถูก
โจมตี
จุดเดิม

เหตุที่เค้า
คุมคลังคือ
การเสีย
แขนขวา...

! สิตา
เปลี่ยน
ไป...

ถูกทำให้
คืนสติ
ขึ้นมา

หรือไม่
ก็...

คราวนี้
ตัดแขน
ซ้ายด้วย
ไหม

แล้ว
ต่อไปจะ
เป็นยังไง

เฮอะ...
กลับ
คืนสภาพ
เดิมรี

คิดว่าข้า
จะยอมรับ
คำตอบ
แบบนี้
หรอ!!

ขอ
ปฏิเสธ
...

ถ้าเจ้า
ไม่ฆ่าข้า
ข้าจะระเบิด
กระสุนนี้
ให้หมด

ทุกคน
ต้อง
ตาย!!

ไม่ว่าจะยังไง
ข้าก็
ไม่คิดจะสังหาร
ใครอีก...

จัดการ
ซะที
...

และเจ้า
ช่วงชิงแม่แต่
ความตายจากข้าไป

เหล่านักรบถูกพวก
ปฏิวัติเมจิ ช่วงชิง
ยุคลมัยและเกียรติไป

คราวนี้...
ขอยมอบความ
ตายแก่ข้าด้วย
มือเจ้าเถอะ

แต่ว่า
...

อีก
แล้ว
ข้าไม่คิด
จะให้มี
ทัณฑ์มนุษย์

ลงมือ
ซะ!

นั่นคือ
หน้าที่
ของเจ้า

ซามูไร
ย่อมไม่มีเหตุ
เคียดแค้น
ซามูไรด้วยกัน
ไม่ใช่เหรอ

แค่เสียด
แขนขวาข้าง
เดียว แล้ว
ทุกอย่างจะ
จบลงโดย
สิ้นเชิง

แล้ว
ทำไม

สำหรับซามูไร
ต่อให้เพรียกร่องมา
- มันก็เป็นคำพูด
ลอยๆจากปากเท่านั้น

เกียรติดยศ...
ยศสมัย...

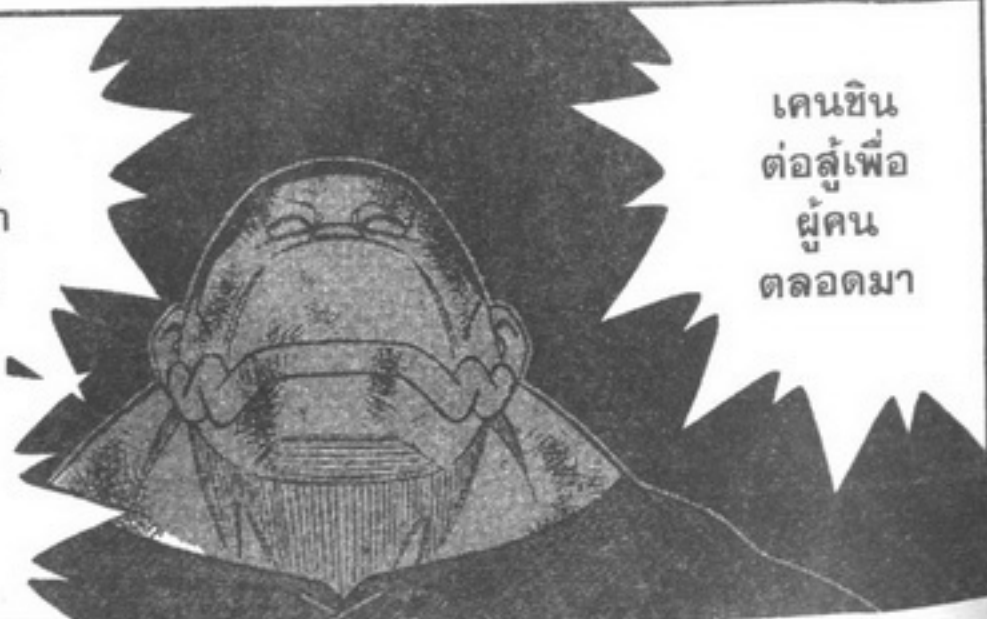
ว่าจะใช้ชีวิตที่
รอดมาทำอะไรต่อไป
ในยุคใหม่...

ถ้าเป็นซามูไร
น่าจะคิด...

ส่วนเจ้า
แค่เอาปืน
ไล่แขนขวา
อาละวาด

แล้วแขน
ซ้ายที่เหลือ
เอาไปทำ
อะไร

เคนชิน
ต่อสู้เพื่อ
ผู้คน
ตลอดมา

ข้า
ไม่ยอม
ทรอก

ถอย
ออกมา
เร็ว!

ยาฮโกะ
...

เจ้าก็ยัง
เป็นซามูไร
ไม่ใช่หรือ
...

ตอน
นั้น
...

ดังนั้น
ถ้าปฏิญาณ
ที่ว่า
จะ
สู้
ก็
จน
อา
สั
ณ
ก็
ยัง
อยู่

เคนชิน
ก็เป็น
...

เจ้า
ก็เป็น
...

เฮ้

เฮ้

ใน
ยุค
ใหม่
...

ช่วย
ใช้ชีวิต
ต่อไป

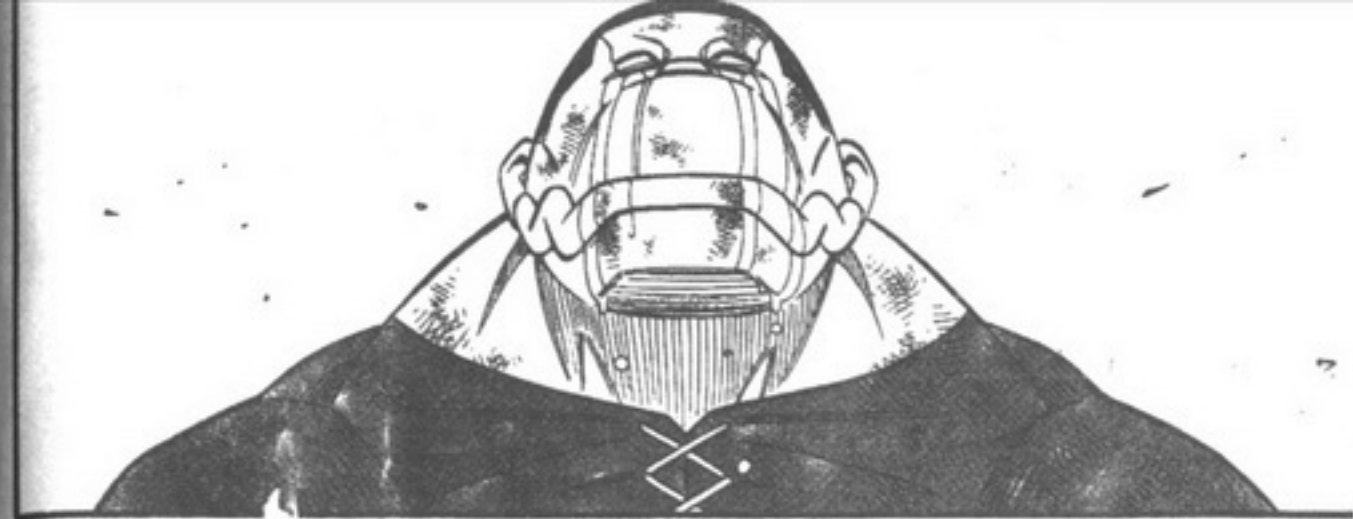

แม้จะลำบาก
ก็จะลองดู
อีกครั้ง

ขยับ
ใจ
...

วันนั้นเวลาสี่โมงสี่สิบเจ็ดนาที
คุจิระนามิ เฮียวโงถูกจับกุม

ข้าแพะ
...

ช่วย
ใช้ชีวิต
ต่อไป
...

ใน
ยุคใหม่
นี่เถอะ

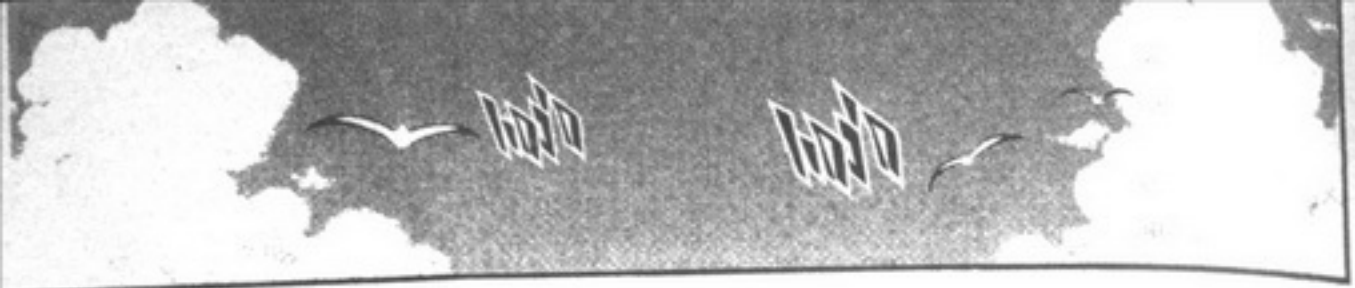

อย่างที่
เจ้าหนูนั้น
บอกขามุไร
ไม่มีเหตุผล
ต้องแค้นขามุไร
ด้วยกัน

ข้าทำ
ให้เจ้า
ลำบาก
แล้ว

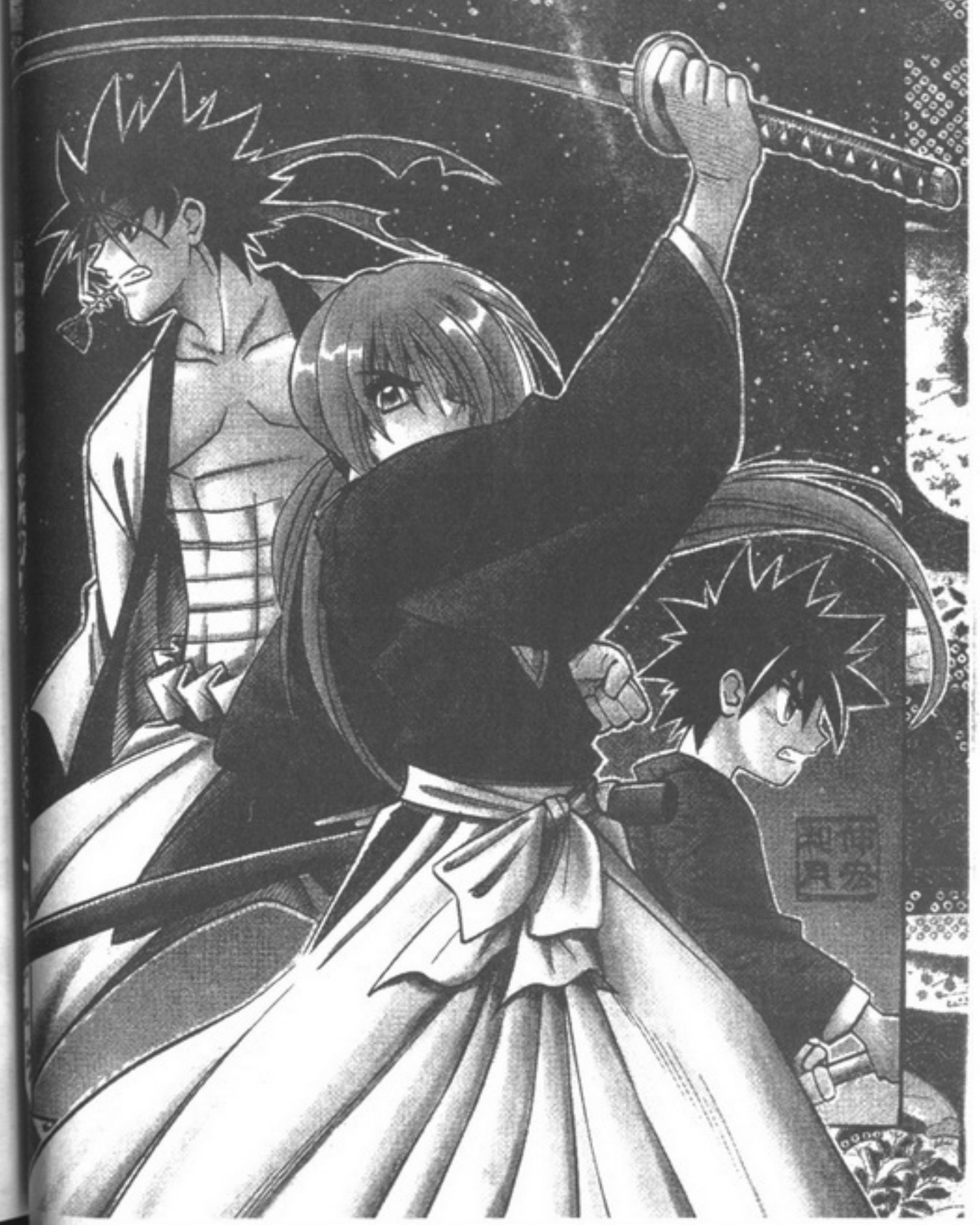

คุจิระนามิ
เฮียวโง

CHAPTER 44

Part 4 and Part 1

สงสัย
ว่าข้า
จะขึ้น
ดาบให้
ศัตรู
ซะ
แล้ว

เรื่อง
ส่วนตัว
ของ
บอส
จริง ๆ
ด้วย

อืม
...

เคน ชิน

บอสจัดการ
เองก็แล้วกัน
ภาวะนี้มีประชากร
ธรรมชาติ
อยู่แล้ว

คิดว่าพวก
สันติบาลกับ
ชายผู้นั้นคง
จะมาถึงที่นี่
เร็ว ๆ นี้

บัดเดโฮ...

กลับ
มา...

อย่างนี้
นี่เอง

อ้อ
...
เข้าใจ
แล้ว

นั่น
แน่นอน
อยู่
แล้ว

อ้อ...
แต่ไม่เกี่ยว
กับข้าแล้ว
นี่...

ข้ายก
องค์กรให้
เจ้าไปแล้ว

มีชายแซน
เดียวใช้อาวุธ
เราอาละวาด
ในเมือง

มีอยู่
เรื่อง
นี้

เจ้านั้นมันคลั่งอยู่
แล้ว ผลเป็นใจ...
เมืองแหลกริเปล่า...

คจึระ
โลกะ
รี

ฐานที่
อาราคาวะ
โดนดลุ่ม

คงจะ
ตามรอย
เกอิน
ไป...

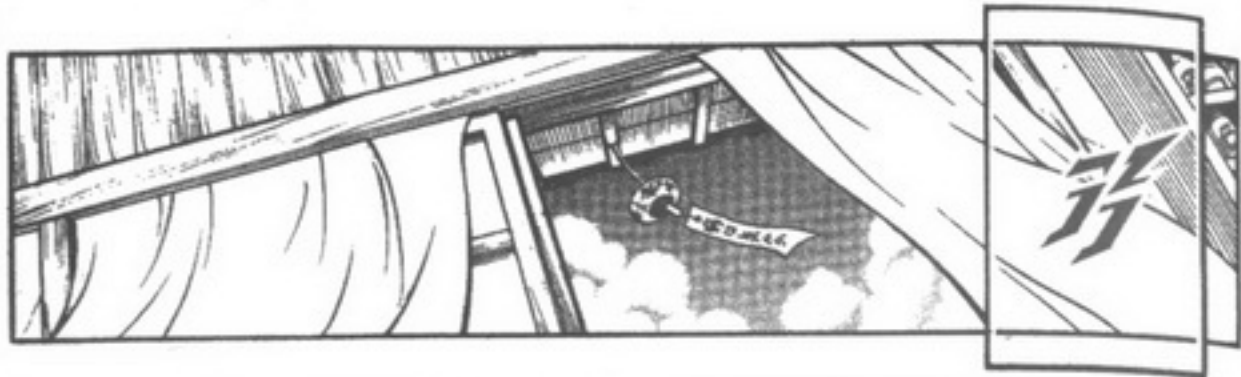
สันติบาล
ฝีมือ
พอ
ตัว

ชาย
ละเอียด
เราไม่รู้

แต่ที่ว่า...
ผู้ลึกลับจะมีขวัญใจ
ที่มีผลเป็นรูป
ภาคบาทที่เก็บข้า
ออกมาควบคุม
สถานการณ์เอาไว้

ฝาก
ด้วยนะ
ถ้ามีอะไร
ก็เรียก
...

คะ

นรก
บนดิน
มัน
น้อย
ไป...

ต้องส่ง
ลงนรก
จริงๆ
!!

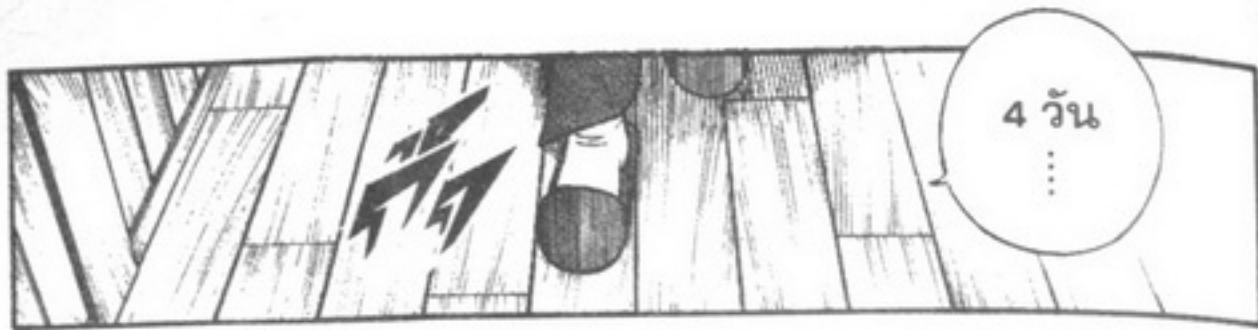
ถ้า
เรา
ฆ่า
ชาย
ผู้นั้น
ได้
!!

ถ้าเราฆ่า
ชายผู้นั้น
ด้วยมือ
ของเรา
เอง...

พี่ก็
จะขี้ม
ให้เรา
อีกครั้ง

นั่นคือ
ความต้องการ
ที่แท้จริง
ของพี่...

4 วัน
...

ถ้าไม่ทัน
ก็จัดการ
ด้วยตัวเอง
แล้วกัน

อีก 4 วัน
จะใช้หน่วย
กล้าตาย
บุกเกาะ

ถ้าทัน
ก็ไปด้วย
กัน

ท่าทาง
ไม่สบ
อารมณ์

พวก
ซึกซึก
จำใจ

โง่
ซึกซึก
ไม่อยาก
เสวนา
ด้วย

ฮิมูระ
อุตส่าห์
กลับมา

ขอ
ปฏิเสธ

ไม่ว่า
อย่างไร
ชานออย
จะไม่ฆ่า
คนอื่น...

นอน...
สลบไหล
มาสามวัน
เต็มๆ...

หลังจากนั้น
ก็ล้มครืน
...

นอก
จากนี้
...

นอก
จาก
นี้...

รอให้
ฟินก่อน
แล้วกัน

ไม่มี
อะไร

ที่แน่
กว่านั้น
คือ
แผลใจ

ก็ได้รับบาดเจ็บ
อยู่แต่ๆ
ยังไม่กิน
ไม่ดื่ม

ไปช่วย
คุณคาโอรุ
กัน!

ใช่แล้ว...
ถ้าฟินมา
เมื่อไหร่

เพราะ
เค้านั้น
มากที่สุด

กับ
อีกคน
...

คราว
นี้...

ก็รอ
อีก
4 วัน

เฮ้อ

ไป
ก่อนนะ
พรุ่งนี้จะ
มาใหม่

ก็ไม่
เชิง

ลั่นลำ

มีเรื่องโน้น
เรื่องนี้ แต่ก็
ผ่านมาได้ รอให้
ยาฮิโกะฟื้น

บาดแผลหนัก
เอาการ แต่
คงพาไปด้วย
ได้ใช่ไหม...

ฮะ...
จริงสิ

นั่น
สินะ
...

ถูก
แล้ว
...

ในที่สุด
เจ้าก็กลับ
มาด้วย
เหตุผล
นั้นรี...

จะคุย
ก็ไปคุย
กับพ่อ
สิ...

อย่าเสียง
ดังสิ มีเรื่องคุย
ด้วยหน่อยเดียว
เท่านั้น...

เฮ้ย...
มอง
อะไรพะ
!!

กับพ่อเจ้า
เป็นได้ลุยกัน
ก่อนสิ...
ของมัน
ช่วยไม่ได้!

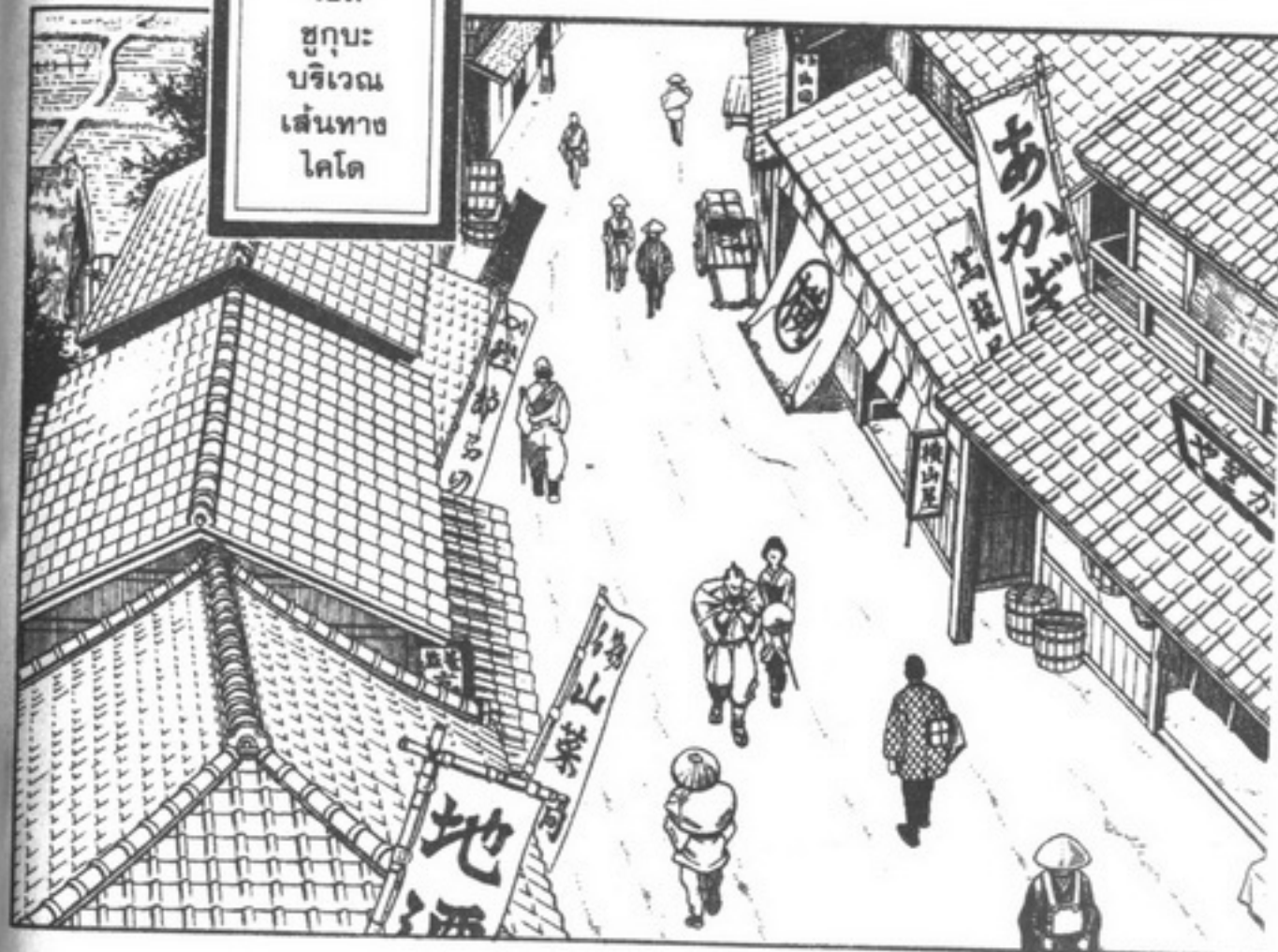
ฝากผ่าน
เจ้าไปนี้แหละ
แม่สาวน้อย
ผู้น่ารัก

ข้าเองก็เก่ง
ทางทำดีทำต่อ
ถ้าผลออกมา
พ่อเจ้าไปก็
หมดกัน

ชิน
ชู

เขต
ชุกะ
บริเวณ
เส้นทาง
โคโต

บอก
ให้ตอย
ก็ตอยเซ!

พวกเจ้า
ทำอะไร

จะขออัด
ยาภูเขา
บ้านนอก
แก่ล้ม
เหล่า
หน้อย
!

ถ้าอยาก
มีเรื่อง
ก็เข้า
มา!

บอกว่า
หนวกหู
ไม่ได้ยินรอะ

โปรดติดตามต่อฉบับ

ขอดูหน้า
หน้อยซี
!!

ใครพะ...
บ้างอาจ
มาขึ้น
เสียง
ไม่รู้จัก
คุณฟูโต
ชาวแห่ง
ชุกุบะ
เรอะ